APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XI, NR. 120
octombrie 2009

"BAC"-UL DIGITAL

Din nou examenul de bacalaureat aprinde spiritele, discuțiile pro și contra. Motivele? Noua metodologie privind organizarea în detaliu a celor trei probe de competiție. Începînd cu acest an școlar, examenul va fi prefațat de o probă obligatorie, numită testarea competenței digitale. O testare a cunoștințelor de utilizare a unor programe simple de calculator. Pentru a trece cu bine acest "hop", liceenii trebuie să dovedească faptul că nu sînt străini de calculator. Că pot aplica cunoștințele teoretice învățate la TIC (Tehnologia Informației și Comunicării). Cum fiecare laborator de liceu a fost dotat după posibilități, unele din ele nu sînt la standardele europene (mediul rural). Mai mult, sînt în suferință. Asta înseamnă un calculator la mai mulți liceeni. Și încă ceva, paradoxal: calculatoarele vechi, venite în 2000, erau mai bune, mai trainice decît astea noi, din 2008, zic informaticienii și profii de specialitate. Normal, candidații diferă și ei. Cei care au calculatoare de cînd s-au născut sînt ași, începătorii, neinițiații, sînt catastrofe. De ce? Au deschis primul calculator la școală. Au stat la coadă să le vină rîndul. Și apoi, calculatoarele se mai strică de atîta folosire neprofesională. Unele stau în laboratoare ca mobile, pentru impresie. Pînă la testare toate laboratoarele de informatică trebuie puse la punct. Proba obligatorie se dă în liceul fiecărui candidat.

Cum se va termina proba obligatorie? Toți candidații vor primi un document care specifică nivelul lor de competență în raport cu standardele europene recunoscute în domeniu. Deci, nu se pun note, nici calificative admis/ respins. Patalamaua primită este un fel de testare- atestat. "O bucată de hîrtie în plus, numită diplomă", șuguiesc băscălioșii. Un lucru e clar: nu cred că strică să știi ceva despre utilizarea computerului și organizarea fișierelor, sisteme de operare, procesoare de texte, baze de date... Cum candidații vor da testul în liceele lor, în ordine alfabetică, trebuie făcute anumite pregătiri. Computerele vor trebui să fie conectate la internet, să aibă instalate aceleași softuri necesare susținerii probei și să nu conțină alte informații ajutătoare la rezolvarea cerințelor. Să nu se uite că avem liceeni isteți care sînt atrași puternic de fructul interzis. Pe ce ne bazăm cînd spunem asta? Pe examenele anterioare.

Ce zic exegeții din domeniul calculatoarelor? Multe. Spicuim cîteva observații mai substanțiale. "Nu știu dacă ar fi trebuit introdusă această probă (testarea obligatorie). Oricum, la sfîrșitul școlii, liceenii trebuie să aibă cunoștințe despre sisteme de operare, calcul tabelar, acces la internet... reflectate în note și medii". Așa că, sistemul de evaluare de care facem vorbire e neconvingător. Să nu uităm că internetul domină secolul în care trăim. Altă părere autorizată? "Atîta timp cît candidații pot să obțină 0 (zero) puncte și merg mai departe la examenul de bacalaureat, nu e nimic de capul acestei probe". După ce termină liceul, candidații pot urma oricînd cursurile ECDL - Permisul european de conducere a calculatorului- care are o trecere mult mai mare "pe piață".

Dumitru RUSU

ÎNGHEȚAREA ANULUI ȘCOLAR?

Nu treceți notele în catalog!

Nu va mai fi grevă generală începînd de pe 15 noiembrie. Pe 29 octombrie, la București, liderii sindicaliști au ajuns la concluzia că o grevă pe termen nelimitat este inadecvată în acest moment, în condițiile în care nu există un guvern cu care să se poată negocia. Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului din Învățămînt Neamț, a precizat că "avem nevoie de un guvern cu care să putem discuta, cu care să putem negocia". Era de așteptat această decizie. De altfel, chiar dacă nu era oficial, se știa de cîteva zile că această grevă nu va mai avea loc. În cadrul reuniunii de la București s-a discutat, în schimb, un alt aspect foarte important în cadrul calendarului de proteste. Așa zisul "as din mînecă" al profesorilor: netrecerea notelor în catalog și în carnetele de elev. Unii profesori au transmis semnale potrivit cărora ei trec notele în documentele școlare, de teama unor sancțiuni. "Am discutat și acest aspect. Legislația în vigoare spune că pedagogul are obligativitatea de a comunica notele, nu și de a le trece în catalog sau în carnetul de note". Astfel încît noi menținem recomandarea de a nu se trece notele în catalog", a mai spus Gabriel Ploscă. Motivul pentru care s-a cerut profesorilor să nu treacă notele în catalog și în carnete este simplu. Notele sînt trecute în caietul pedagogului, astfel încît ele nu se pierd. Numai că, nefiind trecute în catalog, nu poate fi încheiată situația școlară. Dacă nu mai fac grevă generală, profesorii iau în calcul înghețarea anului școlar.

Se dau salariile în noiembrie și decembrie

Profesorii își vor lua salariul atît în luna noiembrie cît și în luna decembrie. Există mari șanse ca plata dărilor la stat (CAS, pensii) să fie întîrziată, însă măcar se dau asigurări că sînt bani de salarii. Trezoreria Neamț a solicitat Prefecturii Neamț o informare privind necesarul de fonduri pentru salarii. Prefectura, la rîndul ei, a trimis cererea către ISJ Neamț, care a înaintat-o la toate unitățile școlare din județ, pentru a realiza o centralizare a datelor. A fost un moment în care cadrele didactice au intrat în panică, gîndindu-se că, fiind perioadă de criză, nu își vor mai primi salariile. "Noi am făcut această solicitare către școli pentru că fondul de salarii se rulează prin bugetele locale. Nu avem de unde să cunoaștem aceste sume", a explicat Luminița Vîrlan, inspector școlar general. La rîndul său, Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului din Învățămînt a făcut următoarele precizări: "În urma unei sesizări pe care am primit-o de la Colegiul Tehnic Ion Creangă din Tîrgu Neamț, am purtat o discuție cu doamna Ilisei de la Trezoreria Neamț. În momentul discuției nu avea încă o situație clară a necesarului de fonduri din școli. Am primit asigurări că banii vor ajunge la timp și că se vor plăti salariile profesorilor. Există, în schimb, posibilitatea ca în ultima lună a acestui an să rămînă restanțe la plata dărilor la stat din salarii". ***(M.G.)***

În noiembrie
Sindicatele se adună la Piatra Neamț

Municipiul Piatra Neamț va găzdui, în noiembrie, unul dintre cele mai importante evenimente sindicale din 2009. În perioada 19 - 21 noiembrie, în municipiul reședință de județ va fi organizat Consiliul Național al Confederației Sindicale Democratice din România. "Este o confederație la care este afiliată și Federația Sindicatelor Libere din Învățămînt, din care face parte sindicatul nostru", a precizat organizatorul evenimentului, Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului Liber din Învățămînt. Sînt așteptați în Piatra Neamț peste 100 de lideri de sindicat din țară, la o reuniune ce va avea loc la Grand Hotel Ceahlău. "Pe lîngă faptul că la Consiliul Național se prezintă raportul de activitate pe ultimul an, strategia confederației, putem spune că ordinea de zi abia acum se stabilește. Tot acum se fac și convocările, la nivel de țară", a mai spus Gabriel Ploscă.

Este pentru prima dată cînd Piatra Neamț găzduiește acest eveniment. "Sîntem cu atît mai mîndri că organizăm evenimentul, în condițiile în care este vorba de un caracter festiv. Confederația împlinește 15 ani de existență". La lucrările ședinței va fi prezent și fostul premier Victor Ciorbea, președintele fondator al confederației. Totuși, cum de se ține reuniunea sindicală la Piatra Neamț? "Acest lucru a fost stabilit în cadrul Biroului Executiv al confederației, care a avut loc la începutul lunii septembrie. Au fost două propuneri: Olănești și Piatra Neamț. Majoritatea membrilor au ales Piatra Neamț. Au fost mai multe considerente pentru această alegere. Unul ar fi că aici există o uniune județeană puternică, ce poate organiza un astfel de eveniment. De asemenea, s-a ținut cont și de pitorescul acestui oraș".

La reuniune vor fi prezenți sindicaliști din diverse ramuri: din învățămînt, industria cimentului, textilă, alimentară, protecția mediului, drumuri, juriști, administrație publică, cultură.

Marius GHEGHICI

OMAGIUL ACADEMICIENILOR NEMȚENI

În a doua jumătate a lunii iunie 2009, a fost lansată, la Sala *Tapiseriilor* a Muzeului de Artă din Piatra-Neamț, o carte deosebit de importantă, fie și numai dacă avem în vedere că cititorul dornic de informație are posibilitatea să se documenteze asupra unui sector referitor la istoria culturii și științei românești din această parte de țară.

Avem în vedere cartea *„Membrii Academiei Române din Județul Neamț"*, ce poartă semnătura a doi distinși oameni de cultură – Liviu Mărghitan (n. 1937, la Arad), membru titular al Diviziei *„Istoria Științei"* a Academiei Române, și Ioan Mitrea (n. 1937, la Căciulești, j. Neamț), cadru universitar; ambii muzeografi, arheologi, cu o bogată activitate științifică materializată în numeroase lucrări publicate în volum și în presa de specialitate.

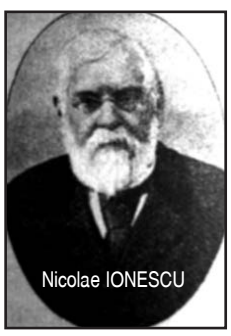
Nicolae IONESCU

Apariția acestei cărți sub emblema Editurii „Constantin Matasă" (Piatra-Neamț, 2009) a fost posibilă datorită sprijinului acordat de Consiliul Județean Neamț, după cum aflăm din prefața semnată de Vasile Pruteanu, el însuși profesor de istorie, președintele acestei instituții.

Posibilul cititor al acestui volum va avea satisfacția de a descoperi, în primele două compartimente ale cărții propriu-zise (*„De la academia Atenei antice la academiile Europei"* și *„De la Academia lui Alexandru cel Bun la Academia Română de azi"*), informații cu privire la istoria instituțiilor academice la români, din cele mai vechi timpuri pînă astăzi, istorie prezentată în context european, după cum se poate vedea în formularea celor două titluri menționate mai sus.

V. A. URECHIA

Lucrarea propusă de Liviu Mărghitan și Ioan Mitrea este un omagiu adus celor treizeci de personalități din județul Neamț care au fost membri (fondatori, corespondenți, titulari sau de onoare) ai celui mai înalt for cultural-științific din România.

După primele două compartimente, autorii realizează o sinteză (*„Membrii Academiei Române din Județul Neamț"*), din care aflăm: doi academicieni din Neamț – istoricii Nicolae Ionescu și V. A. Urechia – au fost membri fondatori; primul dintre academicienii născuți în secolul al XX-lea a fost o femeie – chimista Eugenia Soru; primul membru titular (din 1870) a fost teologul-cărturar **Melchisedec Ștefănescu**, sărbătorit anul acesta la Roman. Tot din această sinteză mai aflăm că, prin preocupările lor cultural-științifice, academicienii din județul nostru „au acoperit

Constantin TOMȘA

(Continuare în pag. 3)

Daruri pentru zîmbete de copii...

Grigoraş Ioana Florentina, *Eliza Marciana Chirilă*, ambele în clasa a XI-a la Colegiul Naţional "Roman-Vodă", ***Ana Maria Tihon***, elevă a Şcolii Generale Nr.1 "Vasile Alecsandri" Roman, clasa a V-a, au în comun aceleaşi coordonate: talentul şi performanţele prin care au dus faima instituţiilor unde studiază deseori peste Moldova toată sau peste cele patru zări cuprinse de hotarele ţării... Şi lista, foarte selectivă dealtfel, continuă cu alţi elevi din şcolile romaşcane absolut respectabili prin prisma performanţelor şcolare sau extraşcolare dobîndite în ultima vreme. Şi de data aceasta, chiar dacă vremurile sunt vitregi, s-a găsit cineva, înafară de dascăli, părinţi sau prieteni, să-i scoată în faţă întru exemplu de urmat şi să-i onoreze cu ***Premii de excelenţă***... Asta, în buna tradiţie de-acum a Programului "Bursa Mariko pentru elevi", care şi-a consumat deja la Roman cea de a II-a ediţie...

Despre meritele celor aleşi în final, desigur că nu ajunge cerneala ! Eliza Marciana Chirilă, de pildă, este premiantă "cu coroniţă" de cînd a călcat pragurile şcolii... Apoi, pe cînd fetele de seama ei se jucau cu păpuşile în tihnă, ea debuta cu un volum de poezie poate prea matur pentru frăgezimea vîrstei de atunci. Asta, aşa, în mare... Ana Maria Tihon, alt "copil minune" de pe lista celor premiaţi la ediţia 2009 a bursei care a băgat deja ambiţie în eminenţii şcolilor romaşcane... Fetiţa bălaie precum zînele din basmele lui Ispirescu face practic două şcoli: cea obligatorie, precum toţi cei de-o seamă cu ea, plus Şcoala de Artă, secţia vioară, peste tot vorbindu-se despre ea doar la superlativ. Raluca, sora mai mare, cu toate că n-a prins podiumul la Mariko în acest an, îi face concurenţă într-o familie cum numai în filmele bune de Cinematecă se mai poate vedea...

Ca ei, ca menestrelul bălai, ca mugurele de poet de la "Roman Vodă", au fost şi alţii aleşi, la strigarea finală socotindu-se ***16 Premii de Excelenţă şi 9 burse*** care vor fi acordate pe toată perioada anului şcolar în curs.

Toţi aceşti copii minune întregesc de-acum tînăra familie a eminenţilor premiaţi din averea, mai ales de suflet, deputatului ***Marius Neculai*** care mai are "antecendente" de acest fel şi cu tinerii tenismeni romaşcani şi nu numai. Fără nici o umbră de laudă, aici unde faptele au de sute de ori greutatea vorbelor, tînărului politician şi om de afaceri romaşcan i s-ar cuveni deaşisderea un premiu, unul mare, pe măsura gestului care se înzeceşte măcar în semnificaţie, date fiind vremurile în care bucuria acestor tineri a fost posibilă. Peste toate însă vine o mijire de speranţă care ne întăreşte, tuturor, gîndul că odată "tras piciorul" calea spre zîmbetul de bucurie a altor tineri s-a deschis larg pentru cei care, probabil, pînă acum au crezut că în secolul XXI, aici, pe pămînt, astfel de poveşti ţin (doar) de registrul campaniilor electorale...

Plecat ministru, uitat colegi...

Stop! Adică, ***„stop"*** premieri în acest an de criză, zbuciumat peste măsură şi pentru dascălii nemţeni, chiar şi pentru cei mai meritoşi... Şi asta numai pentru că respectabila doamnă (ex)ministru al Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Inovării, profesor universitar ***Ecaterina Andronescu***, a omis ceva. Prinsă pe final de mandat mereu pe... fugă, între o dezbatere a pachetului de legi privind sistemul educaţiei naţionale şi, din cînd în cînd, cîte o moţiune de cenzură, simpatica ministresă alintată de presă cu numele de „Abramburica" a uitat în bramboureala astfel creată să dea undă verde pentru întocmirea şi semnarea documentelor în baza cărora o parte dintre confraţii de la catedră şi-ar fi decontat acum măcar un but cît de slab din porcul de Crăciun. Ei, na, ***„atîta pagubă"***, o să exclame, poate, alţi bugetari precum cei păstoriţi de doamna ministru de la sport, care a premiat inclusiv femeile de serviciu din subordine mai ceva ca pe campionii olimpici.

Poate chiar n-ar fi fost o atît de mare pagubă în vistieria de criză a ministerului rămas pe mîna lui Emil Boc, un alt breslaş rămas, din păcate pentru dascălii văduviţi de drepturi, fără nici o putere. Aşa stînd ţara şi lucrurile, cei în cauză, respectiv dascălii premiaţi cu **Diploma „Gheorghe Lazăr" clasa I**, n-au decît să aştepte pînă la anu şi să trudească la fel ca pînă acum mai ales că nimeni n-a văzut încă luminiţa de la capătul... crizei. Uite-aşa, nu ştiu cum se face că acest corifeu al Şcolii Ardelene poartă iar ghinion dascălilor moldoveni, după ce şi anul trecut, la Piatra Neamţ cel puţin, slujitorii catedrei care s-au remarcat prin performanţe notabile la nivel naţional şi internaţional au trecut prin aceleaşi emoţii. Banii, pentru cei nominalizaţi (doar) pentru Diploma „Gheorghe Lazăr" clasa I, nu-s ei într-atît de mulţi încît beneficiarii să dea lovitura (între 10 şi 30 la sută din leafa, atenţie, nemajorată cu cele 50 de procente votate !), însă aceştia vin de la Guvern, iar cum guvernele au învăţat pe de rost placa cu ***„nu sunt bani"***, iaca şi beleaua.

Uimirea celor astfel „uitaţi" de la plata meritelor enunţate este cu atît mai mare cu cît respectabila doamnă ministru ar fi trebuit să semneze un ordin în acest scop pînă pe 15 iunie 2009, Ecaterina Andronescu amintindu-şi de meritoşii colegi abia pe 30 septembrie 2009. ***„Ei şi ce"***, cum ar spune „fata cu părul de foc"! Pînă la anul cînd, zice-se, personalul didactic din învăţămîntul preuniversitar de stat aflat în... gaură o să-şi recupereze banii cuveniţi, pînă atunci, adică, doamna Andronescu este puţin plecată, fortuit, după cum bine se ştie... Cînd se va întoarce, pentru că este posibilă şi o astfel de întîmplare, iar nu se ştie, cunoscîndu-i-se calităţile sale de om hotărît care ia decizii fără să ştie... Vanghelie !

Pînă una, alta, anexele, care sunt parte integrantă a ordinului de ministru, zac neştampilate (ceea ce constituie un viciu în procedura de emitere a unui act administrativ) iar porcul de... criză slăbeşte în pas cu leul autohton şi tot aşa... Cît despre supărare, parcă nici nu mai este loc de aşa ceva de vreme ce piaţa grohăitoarelor este sistată în Neamţ pînă aproape de Ignat, din cauza campaniei de vaccinare antipestă, guvernul care este stă să intre în prelungirile postelectorale, iar sistemul, cum îl cunoaştem de 20 de ani, urmează, se vede, prelungirile reformei ce parcă nu se mai sfîrşeşte pe la noi niciodată...

Şcoală, şcoală, vrem... jandarmi!

Furturi, de la „glumele" colegului repetent, pînă la cele organizate de către adevăraţi profesionişti, loviri, vătămări ocazionale sau cu semne pe termen lung, la limita riscului major, ameninţări adresate uneori sub streaşina cancelariilor, alte şi alte acte de violenţă săvîrşite de către elevi sau cu implicarea acestora... Toate, din păcate, sunt consecinţa principală a faptului că, din 457 de şcoli înregistrate la nivelul judeţului Neamţ, aproape 300 nu au asigurată paza în măsură să-i scutească de evenimente neplăcute pe elevi şi, uneori, chiar pe profesori...

Astfel, în condiţiile în care crizele de tot felul din ultimii ani au produs această breşă, în prezent singurul lucru rămas la îndemîna protagoniştilor actului educaţional este acela de a număra victime şi, eventual, de a spera la „zăpezile de altădată", mai liniştite de bună seamă. Şi că tot veni vorba, dintr-un raport pe 2009 al Prefecturii nemţene, valabil inclusiv pentru luna august, rezultă că, în această perioadă, în unităţile de învăţămînt păzite de-acum de... femeile de serviciu au avut loc circa 30 de infracţiuni cu participarea elevilor. Acestea, dint cele declarate, deci, ştiute, cît despre altele care se tăinuiesc de teamă, sau din alte motive, Dumnezeu cu mila!

E mult, e puţin, este o altă treabă, din nefericire doar a statisticienilor care odată cu tăvălugul crizei interminabile au o pîine bună de mîncat. Că este sau nu aşa este lesne de apreciat doar dacă scrutăm tabloul rezultat din acelaşi raport care spune că, din cele 457 de unităţi de învăţămînt, 36 sunt asigurate cu sisteme video de supraveghere, 20 sunt prevăzute cu sisteme de alarmare, 71 cu pază din comunitatea locală, 31 cu pază fizică, în vreme ce, o majoritate copleşitoare, respectiv 299 de unităţi de învăţămînt, nu au asigurată paza deloc. Şi să nu exclami, înnebunit de o aşa priveliste, precum în jocul acela din copilărie, cu parafrazarea adecvată momentului: şcoală, şcoală, vrem... jandarmi!

Educaţie IT în limba română

Bine v-am regăsit pe cei ce gustaţi informaţii legate de utilizarea computerului, cu tot ceea ce implică o astfel de preocupare. Cu toţii recunoaştem faptul că cei care am trecut deja de o anumită vîrstă (care, implicit, nu ne-am bucurat nici măcar la liceu de ore incluzînd aplicaţii virtuale) nu ne este chiar la îndemînă să... zburdăm atunci cînd lucrăm cu computerul personal. Aşa stînd lucrurile, chiar şi aplicaţiile foarte uzuale (doar în aparenţă simple) ne dau adesea de furcă dată fiind viteza cu care evoluează domeniul IT la care, cum spuneam, se adaugă reţinerile noastre de care nu de puţine ori fac haz copiii noştri care „au făcut ochi" cu calculatorul la îndemînă şi cu limba engleză, obligatorie, la şcoală. În acest context, un ghid, ca să spun aşa, un reper informaţional în măsură să ne lămurească asupra unor detalii este binevenit, fiind de mare, mare ajutor...

Astfel de repere incluzînd platforme de informaţii mai mult sau mai puţin accesibile celor la care am făcut din start referire pot fi întîlnite în spaţiul virtual, cu zecile, doar să avem timpul necesar şi, mai ales, răbdarea de a zăbovi în faţa tastaturii, Internetul fiind salvatorul nostru de fiecare dată. Problema însă se pune atunci cînd vine vorba despre ***selecţia*** acestor informaţii care, cel mai adesea, sunt oferite în limba engleză, chiar şi în cazul unor site-uri româneşti, cum ar fi www.softpedia de pildă, altfel unul dintre cele mai bune din seria la care fac referire.

Tot căutînd astfel de ***ghizi*** online în măsură să-mi ofere soluţii la anumite probleme legate de lucrul la calculator, recent am descoperit o adevărată ***comoară*** care se remarcă în mod deosebit în peisajul platformelor online de mare ajutor pentru nevoile noastre legate de IT. Este vorba despre site-ul www.cnet.ro (nu are nici o legătură cu adresa www.CNET.com!) care, pe lîngă complexitatea materialelor de specialitate expuse, mai prezintă şi o calitate deosebită, respectiv aceea că... ***vorbeşte limba română***. Într-un fel, făcînd puţin haz, aş putea spune că am descoperit roata, deoarece începuturile acestui site datează deja de oarece ani, dovadă în acest sens fiind şi volumul enorm de informaţii care-l oferă. Practic, apelînd la comoara pe care o administrează maestrul IT, domnul ***Radu Capan***, nu mai rămîne decît să fii un bun ucenic, restul venind de la sine.

Organizat pe 17 categorii (accesibile în partea dreaptă a paginii), site-ul oferă materiale lămuritoare, repet, în limba română, începînd de la jocuri, pînă la informaţii ce au în vedere lucrul cu diverse sisteme de operare, site-uri care de care mai generoase, pînă la categoria ***„programe"***, de pildă, care, la momentul de faţă adună 754 de materiale ce pot fi parcurse fără să te plictiseşti o clipă, scrise în modul cel mai profesionist şi accesibil cu putinţă. De asemenea, o altă facilitate deosebită constă în posibilitatea de abonare online la fluxul cotidian de informaţii care (şi aici notă maximă!), săptămînal, sunt grupate într-un rezumat. Altfel, cei care au descoperit odată cu mine această pe drept cuvînt numită ***comoară*** au posibilitatea să ia din urmă tot ce s-a publicat pe site în cei cîţiva ani de existenţă, răbdare doar să fie, pasiune şi, obligatoriu, timp pentru navigare pe internet...

Drd. Nicoleta DANCI

Pagină realizată de A. OPRIŞ

ȘCOALA NEMȚEANĂ, LA ZI

Participare masivă la grevă

„Din cele 158 de unități școlare, doar la 10 nu a fost grevă. Este vorba de cele 5 seminarii teologice, de școlile din Cordun, Doljești, Ion Creangă, Tazlău și de Palatul Copiilor. Nu este mai puțin adevărat că la Ion Creangă și la Palatul Copiilor nu avem structuri sindicale", a precizat Gabriela Grigore, consilierul Biroului Operativ al Sindicatului din Învățămînt.

Dar, ca să continuăm cu exemplele, nici la Colegiul Tehnic Danubiana, din Roman, nu a fost grevă. E adevărat, protestatarii "s-au jucat", spunînd că sînt în grevă japoneză.

Au fost și cadre didactice la cealaltă extremă. În tot județul au fost profesori care nu au semnat că vor participa la grevă, însă au participat. Mai mult, la școala nr. 9 Roman Mușat, nimeni nu a semnat că va participa la grevă. Fără semnături, aceștia au anunțat totuși că participă la grevă.

Unde e suta de euro?

Cadrele didactice nu și-au primit, nici pînă la această oră, suta de euro pentru achiziția de carte și material didactic. De altfel, se discuta într-o anumită perioadă despre posibilitatea apariției unui act normativ care să anuleze acest drept al profesorilor. Au fost negocieri cu sindicatele, iar profesorilor li s-a promis că vor beneficia, în continuare, de această 100 de euro. "Legea 315 din 2006, care prevede obligația MECI de a acorda cadrelor didactice 100 de euro pentru achiziționarea de cărți și programe educaționale este în vigoare", a declarat Gabriela Grigore, secretarul Sindicatului din Învățămînt Neamț. În aceste condiții, sindicaliștii nemțeni au transmis la ministerul de resort o adresă, prin care solicită acordarea acestor bani. "Am înaintat Ministerului Educației o adresă prin care solicităm grăbirea punerii în aplicare a legii privind acordarea celor 100 de euro", a mai precizat Gabriela Grigore. De altfel, adresa respectivă cuprinde două puncte, deoarece sindicaliștii cer guvernanților să se trezească și să mai facă ceva treabă, chiar dacă sînt doar interimari: "Am solicitat și grăbirea semnării ordinului de ministru privind acordarea distincțiilor Gheorghe Lazăr și a diplomelor de excelență. Aceste distincții se acordă cadrelor didactice cu gradul I, care au merite deosebite în activitatea desfășurată. Este vorba de profesori care își depun dosarul, candidînd pentru o astfel de distincție. La nivelul Inspectoratului Școlar există o comisie care evaluează fiecare dosar în parte, comisie din care face parte și un reprezentant al sindicatului. Evaluările au fost realizate, iar nominalizările au fost transmise la București, însă ministerul a întîrziat în semnarea ordinului prin care se acordă aceste distincții", a mai precizat Gabriela Grigore. Culmea, acordarea distincțiilor nu obligă ministerul la nici o plată. Se pot acorda premii în bani, este adevărat, însă acestea sînt oferite de comunitățile locale. Adică pot fi date profesorilor doar dacă se aprobă sumele în Consiliul local. În principiu, este vorba de acordarea a două salarii. Iar acordarea distincțiilor este așteptată de 60 de cadre didactice din Neamț, profesori ale căror dosare au fost evaluate și acceptate.

Scade numărul elevilor

Scăderea efectivelor școlare, criza, reducerile de personal impuse de guvern au dus la dispariția a 25 de școli cu clasele I-IV din județ și a 6 grădinițe. Este vorba de școli și grădinițe din mediul rural, în zone izolate, unde erau foarte puțini elevi care frecventau cursurile. Astfel, micuții sînt transportați cu microbuzele școlare la alte unități de învățămînt din comună. Pe lîngă alte aspecte, trebuie să avem în vedere că este spre binele copiilor să învețe în clase cu elevi de vîrsta lor. Dacă la o școală erau 10 - 20 de copii în clasele I - IV, învățau toți, într-o clasă mixtă. Acum, fiecare elev are posibilitatea să fie alături de copii de vîrsta lui. De asemenea, alte 25 de școli cu clasele I-IV au fost transformate în grădinițe. Situația în cazul elevilor din clasele primare este aceeași ca la școlile desființate. Pe același sistem, 6 școli din județ cu clasele I-VIII s-au transformat în școli cu învățămînt primar, cei de la gimnaziu fiind transportați spre alte unități de învățămînt. 11 SAM-uri au devenit școli cu clasele I-VIII, iar alte 7 s-au desființat.

Aceste reduceri, modificări în structura unităților de învățămînt se datorează și soluțiilor pe care ISJ a trebuit să le găsească pentru realizarea de economii la cheltuielile de personal. În sistem lucrează cu 407 persoane mai puțin decît în anul școlar precedent, reducerea fiind de 4,37%. Cea mai mare reducere, de 6%, este la personalul didactic, la personalul nedidactic și la cel auxiliar reducerile fiind mult mai mici, de 1,7% pentru fiecare categorie. Totuși, în urma acestei reorganizări, s-a redus numărul celor care vin la catedră fără o pregătire corespunzătoare. Astfel, 77% dintre profesori sînt titulari, iar 20,5% sînt suplinitori calificați. Doar 0,9% sînt pensionari și 1,6% suplinitori necalificați. Din rîndul celor necalificați, 0,7% sînt cu studii superioare, dar în alte specializări, 0,3% sînt studenți, iar 0,6% sînt cu studii medii.

Și mai trebuie amintit un motiv al acestor modificări structurale: reducerea efectivelor școlare. Anul acesta avem cu 1374 mai puțini elevi decît în anul școlar precedent. Adică sînt școlarizați 83936 de elevi, față de 85.310 cîți au fost în anul școlar 2008 - 2009.

Constructori neplătiți

ISJ Neamț a anunțat că la acest moment există lucrări efectuate și neachitate în valoare de 200 de miliarde de lei vechi. Mai mult decît atît, bugetul alocat de minister pentru întregul an este de 180 de miliarde de lei. Iar din acești bani s-au cheltuit deja 83%. În aceste condiții, "putem aprecia că aceste lucrări nu vor fi achitate în acest an financiar", după cum a precizat inspectorul școlar general adjunct, Liliana Georgescu. Cu alte cuvinte... speranțe pentru la anul. "Sîntem în an de criză, în care alocația bugetară s-a situat la nivelul a 38,7% din cea pentru 2008, a mai precizat Liliana Georgescu. Iar "bomboana de pe coliva" lucrărilor în infrastructura școlară este că "pentru finalizarea lucrărilor ar fi necesare încă aproximativ 1500 de miliarde de lei vechi".

În momentul de față sînt în lucru 35 de obiective de investiții din Neamț: 15 școli, 16 grădinițe și 4 campusuri școlare (la LPS Roman, Colegiul tehnic "Gheorghe Cartianu", la SAM Vînători și SAM Adjudeni-Tămășeni). În același timp, mai există 53 de școli cu personalitate juridică (adică au în subordine mai multe unități școlare) care nu sînt autorizate sanitar. Adică aproape o treime din școlile județului. Situația este urmarea faptului că unele școli nu au asigurată alimentare cu apă, grupuri sanitare, spații adecvate pentru depozitarea deșeurilor, sau... pentru că mai sînt lucrări de investiții de făcut.

Întîlniri cu directorii

Primarii au fost invitați, alături de directori, să participe la întîlniri cu conducerea Inspectoratului Școlar al județului Neamț. Luminița Vîrlan, inspectorul școlar general a anunțat că dorește ca întîlnirile cu directorii unităților de învățămînt să se desfășoare în alt cadru decît pînă acum. Adică să nu mai existe un prezidiu și un auditoriu format din directori, ci să aibă loc întîlniri gen mese rotunde. De asemenea, nu au mai fost chemați la Piatra Neamț toți directorii, reuniunile fiind zonale. Iar noutatea o reprezintă această invitație adresată primarilor.

„Este vorba de un prim gest în stabilirea unor relații coerente cu cei care reprezintă comunitățile locale, persoane alese, în ideea unui parteneriat. Vrem să începem un dialog eficient cu cei care conduc destinele comunităților și se apleacă cu grijă asupșra problemelor care sînt în învățămînt. Am considerat că vom reuși astfel să stabilim un dialog eficient cu factorii de decizie", a declarat Luminița Vîrlan. Prima întîlnire a avut loc pe 15 octombrie, cu directorii din zona Tîrgu Neamț.

Marius GHEGHICI

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ARTISTIC

INVITAȚIE LA DIALOG

Pe 18 octombrie, într-o duminică ploioasă de toamnă, a avut loc deschiderea oficială a „Clubului Artelor", la Galeria „Carmen Saeculare". Sub îndrumarea pictorului Arcadie Răileanu, într-o atmosferă de atelier, s-a întrunit un grup de tineri (nu luăm în calcul vîrsta) pentru a-și completa cultura generală.

Clubul nou-înființat își propune să contribuie la ieșirea din anonimat a tinerelor talente cu diverse orientări artistice, promovîndu-i, oferindu-le șansa de a fi ascultați.

Un alt scop al întîlnirilor viitoare este pur educativ - realizarea unei sinteze a artelor, începînd cu artele vizuale și continuînd cu muzică, teatru, film. Membrii și invitații vor studia curentele și școlile din arta plastică, vor audia piese din diferite genuri de muzică, vor vizita muzee și vor asista la spectacole de teatru.

Idealul acestui încă mic grup este omul de cultură complet, cu o viziune de ansamblu asupra artei, deci și într-un context social.

În fiecare duminică, la ora 13.00, iubitorii de artă pot evada din cotidian, participînd la un dialog interesant cu personalități din lumea artistică a județului Neamț.

Silvia RĂILEANU

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

OMAGIUL ACADEMICIENILOR NEMȚENI

(urmare din pag. 1)

Aproape toate domeniile reflectate în structura înaltului for academic: agronomie (**Ion Ionescu dela Brad**), chimie (Eugenia Soru, Mihail Florescu, Neculai Asandei), fizică (Ion Antoniu, **Gheorghe Cartianu**, Aurelian Stan, Horia Scutaru-Ungureanu), fiziologie (Alexandru Vitzu, Vasile-Petre Jitariu), geografie (Alexandru Ungureanu), geologie (Virgil Ianovici), istorie (Nicolae Ionescu, **V. A. Urechia**, **Răzvan Teodorescu**), literatură (Ion Creangă, Anton Naum, Ștefan Vîrgolici, Petru Misir-jurist, critic literar, G. T. Kirileanu), medicină (Constantin Istrati-medicină, chimie, Ioan Enescu, Constantin Iliescu, Iuliu Nițulescu), muzică (**Mihail Jora**, **Sergiu Celibidache**), petrol (Grigore Ioachim), psihologie (Adolf Manoil), teologie (Melchisedec Ștefănescu, Nicodim Munteanu).

După aceste trei compartimente, urmează cea mai consistentă parte a cărții (peste o sută cinzeci de pagini) dedicată prezentării, în ordinea anului de naștere, a fiecăruia dintre cei treizeci de academicieni, prin intermediul unei fișe ce conține date despre familie, despre anii de studii, despre activitatea științifică, bibliografia operelor proprii și de referințe apreciative asupra activității.

Sergiu CELIBIDACHE

Considerăm ca deosebit de importantă această carte de referință și credem că ea nu ar trebui să lipsească din nicio bibliotecă a celor care se consideră și chiar fac parte din acea categorie pe care o numim oameni de cultură, intelectualitate.

Și încă ceva. Poate că edilii noștri se vor inspira din paginile acestei cărți și vor atribui numele acestora unor străzi. În prezent, după știința noastră, doar o stradă poartă numele unuia dintre cei treizeci de academicieni – Strada „V. A. Urechia".

În treacăt fie spus, mai este o străduță care poartă numele unuia dintre academicieni – Anton Naum, numai că în fața numelui stă scris cuvîntul sergent. Nu știu dacă e una și aceeași persoană cu academicianul născut și înmormîntat la Cîndești, județul Neamț.

Nu este de neglijat nici bibliografia consultată de cei doi autori și pe care o fac cunoscută cititorilor.

O carte bine scrisă, sintetică, fără să abuzeze de răbdarea cititorului contemporan grăbit să afle lucruri esențiale prezentate succint, o carte utilă, plină de informații, o carte prin care distinșii autori – Liviu Mărghitan și Ioan Mitrea – aduc un omagiu înaintașilor noștri care și-au înscris definitiv numele în istoria noastră culturală.

PREZENȚĂ ȘTIINȚIFICĂ NEMȚEANĂ

Colaborarea științifică cu European Mathematical Society (EMS) a fost recent marcată de concitadinul nostru, profesorul universitar, doctor în științe matematice, Vasile Postolică și prin expunerea conferinței intitulate « Efficiency in Infinite Dimensional Ordered Vector Spaces » (« Eficiență în Spații Liniare Ordonate Infinit Dimensionale ») la prestigioasa Universitate din Lodz, Polonia, urmînd invitația oficială adresată de decanul Facultății de Matematică și Informatică, profesorul Ryszard Pawlak și șeful catedrei de Algoritmi și Baze de Date, profesorul Marcin Studniarski. ***(Rep.)***

Între teologie și filosofie

În cele ce urmează doresc să supun atenției dumneavoastră două noi apariții editoriale:

1. Summa theologica. Volumul I, autor **Toma d'Aquino**, apărută la Editura Polirom, Iași, 2009.Partea superioară a machetei Traducerea a fost

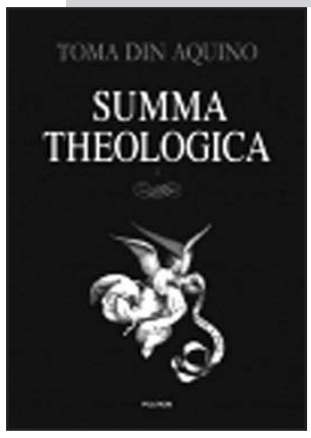

realizată de către un colectiv de cadre sub coordonarea lui Alexander Baumgarten.

Acest volum cuprinde integral prima parte a operei, fiind dedicată chestiunilor de teologie speculativă, angelologie, antropologie și filosofie politică, urmînd ca în celelalte trei volume să întîlnim chestiuni de teologie morală, filosofia dreptului și teologia Sfintelor Taine. În cele 970 de pagini, autorul prezintă un adevărat spectacol al vieții intelectuale care reunește teologia și filosofia, înțelegînd Creatorul și creația. Sintetizînd sursele iudaice și creștine alături de conceptele filosofiei grecești, Sfîntul Toma d'Aquino ne oferă soluții pe care gîndirea scolastică a vremii le-a găsit la problematica europeană.

Summa theologica poate fi înțeleasă doar prin prisma circumstanțelor în care a apărut, fiind un dialog al ideilor vehiculate de către călugării dominicani, franciscani și mediul intelectual al secolului al XIII-lea de la Universitatea din Paris.

2. **Nicolae Steinhardt**, Primejdia mărturisirii. Convorbirile de la Rohia, Editura Polirom, Iași, 2009. Ediția este îngrijită de Ioan Pintea, cel care a semnat și prefața cărții.

Volumul conține dialogurile desfășurate la Rohia între autorul Jurnalului fericirii și Ioan Pintea, convorbiri care punctează o serie de momente esențiale ale itinerarului spiritual al lui Nicolae Steinhardt. În cele 280 pagini redescoperim cultura românească din perioadele interbelică și postbelică, autorul evocînd numeroase personalități precum Nae Ionescu, Mircea Eliade, Constantin Noica, Geo Bogza, Nichita Stănescu, Ioan Alexandru sau Mircea Cărtărăscu.

După cum sublinia Ioan Pintea, „Admirația pentru marile spirite, pentru marile jocuri și jucători, pentru campioni o dețin, desigur, de la el. El numea cultura, ca și Huizinga, un mare joc."

Considerînd că succinta prezentare a stîrnit interesul atît al împătimiților de lectură,

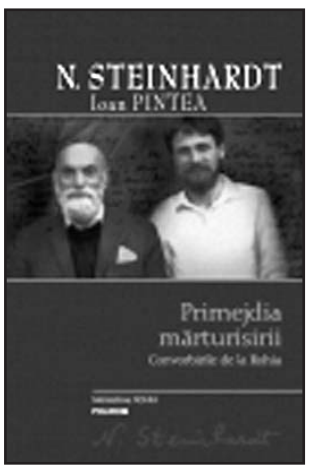

cît mai ales al persoanelor interesate de problemele teologico-filosofice, recomand cu căldură cele două titluri.

Drd. Mihai FLOROAIA

Educația religioasă la preșcolari

Pornind de la ideea conform căreia, copilul este prin natura sa religios, ne întrebam în ce masură putem realiza o educație religioasă în cadrul învățămîntului preșcolar. „Cel dintîi sentiment care este născut în om, și care nu lipsește niciodată, ci este poate acoperit cu o pojghiță de indiferență, este sentimentul religios." Copilul ne cere să-l ducem spre Dumnezeu, dar pentru aceasta este nevoie să-l cunoaștem de aproape. Mîntuitorul Iisus Hristos a cunoscut cel mai bine sufletele copiilor cînd a afirmat: „De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor."(Matei XVIII, 3).

Curiozitatea îl împinge pe copil să cerceteze toate lucrurile care îl înconjoară și fenomenele ce se produc. Astfel el este deosebit de permisiv la credința în minuni, la tot ceea ce ține de supranatural, misterul divin atrăgîndu-l să cunoască lucrurile din afară.

Imaginația este al doilea fenomen psihic care sprijină procesul formării ideii de Dumnezeu la copil înainte de a avea o judecată formată. Astfel ideea de Dumnezeu se prezintă într-o formă antropomorfică. De aceea, pedagogul român Ștefan Bîrsănescu susținea că e mai bine să prezentăm copilului pildele sau parabolele sub formă de povestiri înlăturînd chestiunile complicate și în special cele aparent contradictorii. Acum copilul constituie un teren favorabil pentru primirea învățăturilor ulterioare. Prin imitație, copilul va primi credința părinților lui. Există o strînsă legătură între evoluția gîndirii la copil și trăirea sa interioară. Pe baza cercetărilor sale, psihologul elvețian Jean Piaget (1896 - 1980) a stabilit patru stadii ale dezvoltării operaționale de gîndire la copii:

1. De la naștere pînă la vîrsta de 2 ani, perioadă în care cunoașterea se realizează prin percepții și mișcări, inteligența avînd caracter practic.

2. Între 2 și 7-8 ani cînd, gîndirea copilului are un caracter intuitiv și nu se poate desprinde încă de obiecte, ci tinde să antropomorfizeze nu numai ideea de Dumnezeu, sfinți etc, ci și elementele, fenomenele din lumea înconjurătoare, operînd cu reprezentări. De la vîrsta de 3 ani se lărgește sfera de cuprindere spirituală, copilul experimentînd diferența dintre sine și lumea înconjurătoare. Spiritul copilului se întărește, gîndirea se amplifică, diversificîndu-se și viața sa afectivă. Predomină cunoașterea de tip intuitiv, senzorial, deci mediul educativ al copilului trebuie să fie mai bogat în stimuli cu caracter religios. După 4 ani se dezvoltă capacitatea analitică, în mintea sa lucrurile se diferențiază în funcție de anumite criterii, de anumite funcții ce le îndeplinesc. Acum copilul

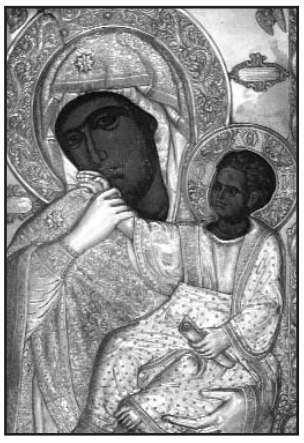

începe să-și pună întrebări: de ce aceasta? de unde vine? cine a făcut? etc. Există riscul ca Dumnezeu să fi gîndit de copil ca un om cu atribute deosebite, să fie puternic antropomorfizat. Educatorul are menirea de a schimba total opinia copilului mutînd caracteristicile divinității din zona imanenței în cea a transcendenței, ceea ce este o sarcină foarte dificilă. La această vîrstă perceperea transcendenței se realizează prin sublinierea atributelor nemateriale (bunătatea, atotștiința, frumusețea) ale lui Dumnezeu, valori pe care copilul le cunoaște din lumea lui cotidiană (bunătatea mamei, frumusețea naturii etc.). Trăirea transcendenței trebuie să se realizeze și prin actele ritualice, rugăciuni și povestiri scenice precum „Nașterea Domnului", obiceiuri de Crăciun, Patimile, moartea, îngroparea și Învierea Domnului etc. Astfel acele idei abstracte vor fi mediate de imagini putînd fi înțelese mult mai ușor.

3. De la 7-8 ani la 11 ani, interval în care acțiunile se pot interioriza, operațiile avînd un caracter concret. Odată copilul intrat în școală, educația religioasă va căpăta noi forme de insinuare, realizată de personalul didactic de specialitate.

4. De la 11-12 ani gîndirea se desprinde de obiecte și apare posibilitatea efectuării operațiilor „proporționale", limbajul fiind antrenat în mod deosebit.

Fără a abandona educația religioasă din familie și Biserică, contextul în care se realizează educația școlară va avea un impact mai puternic asupra personalității copilului. Biserica va acționa pe linia catehizării copilului, iar școala realizează o educație sistematică în perspectiva raportării la transcendență. Educația religioasă din școală este coextensivă și complementară celorlalte dimensiuni ale educației: morală, intelectuală, etică, estetică, fizică, tehnologica etc., realizînd totodată un echilibru între concret și abstract.

Drd. Mihai FLOROAIA

LA ȘCOALĂ, BĂĂĂĂĂ!

În fiecare an, în decembrie, se împlinește un număr de ani, de cînd dr. Petru Groza a scos învățămîntul românesc din matca lui valoroasă, recunoscută pe plan mondial. Învățămînt care i-a format pe Coandă, Ionescu, Cioran, Eliade, Brîncuși... Ce a pus în loc? O parodie situată pe nisipuri mișcătoare despre care se vorbește cu bășcălie si astăzi. După decembrie '48, școlarii n-au mai început orele de curs cu „Tatăl nostru". L-au înlocuit cu „Internaționala" pentru că lumina venea de la Răsărit. Portretul Regelui din clasă a fost dat jos, în locul lui urcîndu-se Tătucul. Vocabula „Sta-lin"!, „Sta-lin!", se striga pînă la saturație, de dimineața pînă seara. Cartea a fost legată de gard iar numărul analfabeților a crescut alarmant. La ora actuală avem o școală care merge din experiment în experiment, din reformă în reformă. Pe vremea comunizării am admirat modelul sovietic cu notele de la 1 la 5, astăzi adulăm modelul vestic. Trăim din amintirea unei performanțe individuale si mai puțin colective. Am studiat în pătrare, trimestre, semestre. Am învățat cînd limba lui Ilici, cînd limba lui Voltaire. Ce știm? Nimic. Un inginer făcut „la puncte" povestea cu mîndrie patriotică muncitorilor pe care-i conducea că în anii studenției n-a citit nicio carte de literatură. I-a fentat pe toți. Aberanta reformă din '48 a redus liceul scoțînd semidocți în măsură sa spună: „arborele genicologic" în loc de „genealogic". Elevii pretind că nu mai vor să fie „genii" și sunt dispuși oricînd la grevă.

Încotro se îndreaptă școala? Greu de răspuns. Pe Bramburica n-o mai putem întreba, că a părăsit Educația. Pe Boc, ministrul interimar al Educației, nu are rost să-l deranjăm. E prea ocupat. Are prea multe pe cap. Si atunci? Păi facem noi niște propuneri. Să ne întoarcem la Spiru Haret. Să demixtăm clasele. Să plătim corect dăscălimea. Să organizăm examene scrise, ca pe vremuri. „Bac"-ul să se dea la română, matematică, istorie, geografie și o limbă străină. Atenție, toate obligatorii! Alte propuneri? Să se desființeze învățămîntul la distanță care promovează analfabeți cu diplomă universitară. Facultăți de medicină să apară în centrele universitare. Să se desființeze facultățile private din orașele aproape anonime, cu atenție deosebită asupra celor care vînd diplome. Și bineînțeles, să nu părăsiți școala! Concluzia? La școală, băăăă!

Dumitru RUSU

ARTE & MESERII ❐ ARTE & MESERII ❐ ARTE & MESERII ❐ ARTE & MESERII

Note de lector:

O CARTE PENTRU COPIII DE TOATE VÂRSTELE

Edenul copilăriei

de Aspazia SANDU

(Editura Cetatea Doamnei, Piatra-Neamț, 2009)

După o inspirată carte de poezie (Frînturi din spectacolul lumii), publicată la începutul acestui an și lansată în ziua de 26 martie 2009, la Biblioteca din Bicaz, iată că, la mai puțin de șase luni, Aspazia Sandu, profesoara de matematică de la liceul din orașul de sub barajul celei mai mari hidrocentrale din țară, ne propune o nouă carte, tot de poeme, dar, de data aceasta, pentru copii (chiar citim la pagina 5: Dedic această carte tuturor elevilor mei.), iar noi adăugăm, pentru copiii de toate vîrstele, de la cei care nu au descoperit încă tainele scris-cititului, pînă la cei ajunși la senectute.

Cele peste șaizeci de poezii ale cărții au fost distribuite în două compartimente: Bucurii de fiecare zi și Eroii copilăriei.

Autoarea, un înzestrat pedagog, se dovedește a fi nu numai un cunoscător al tainelor matematicii, ci și un fin psiholog, dotat cu o sensibilitate aparte, acest lucru putînd fi constatat citind cele patruzeci și cinci de poezii din prima parte a cărții sale, care se constituie în tot atîtea imagini sugestive desprinse din lumea viețuitoarelor prezente în peisajul domestic (rața, găina, curcanul, cîinele, pisica, oaia, calul, vaca și celelalte), dar și în lumea sălbatică de la noi sau de aiurea (vulpea, căprioara, elefantul, cămila ș. a.), toate prezentate așa cum sunt ele văzute prin ochiul copilului care începe să descopere universul din preajmă, dar cu priceperea și măiestria maturului înzestrat cu har.

Cu toate că pătrunde, prin această colecție de portrete ale unor ființe ce alcătuiesc universul necuvîntătoarleor, într-un domeniu abordat de înaintași celebri (de-ar fi să-i amintim fie și numai pe George Topîrceanu, Emil Gîrleanu, Elena Farago sau Otilia Cazimir), Aspazia Sandu nu pastișează pe niciunul dintre cei amintiți, diferențiindu-se printr-o distinctă notă personală, caracterizată atît prin prozodia ce-i aparține, cît și prin imaginile succinte și convingătoare.

Cea de-a doua parte a cărții, trădează pioșenia autoarei, dar nu una habotnică. Ea se inspiră din Cartea Cărților și deschide a doua parte a volumului – Eroii copilăriei – cu un elogiu adus cărții, în general, în care, constatînd dezinteresul ce se manifestă astăzi față de cuvîntul scris, atrage atenția cititorului copil și nu numai: ...înlături cartea / fără să-i descoși ascunsul, / poate încercat odată, / dar necunoscîndu-i plînsul. // A murit, iar înainte / de-a muri, ți-a dat o veste: / «Dacă ea s-a dus, băiete, / fără ea nimic nu este».

După această introducere, sunt prezentate personaje (eroi) din Vechiul Testament, începînd cu Adam și Eva, continuînd cu Abel, Noe, Avraam, Moise ș. a., pînă la David, ale căror pilde de viețuire, mai ales în anii copilăriei acestora, consideră autoarea că trebuie cunoscute de copiii dintotdeauna și de astăzi, de aceea îi și consideră eroii copilăriei.

Această a doua parte a cărții Aspaziei Sandu se încheie cu două poeme dedicate celor două mari personalități ale Noului Testament, cei care au schimbat destinul oamenilor ce fac parte astăzi din marea familie creștină: Ioan Botezătorul (într-un poem omonim) și Isus Hristos (în poemul intitulat Inimaginabilul erou) care Credincios pînă la moarte / în întreaga-I misiune / a plătit cu Sine însuși / pentru mine, pentru tine.

Autoarea a avut o inspirație deosebită apelînd la cîțiva dintre elevei săi de la Grupul Școlar din Bicaz – Drăgoi Violeta și Cojocaru Lucian (clasa a IX-a), Neculai Alexandra și Irina Miruna (clasa a X-a), Baltag Ioana și Silvaș Alexandra (clasa a XI-a) – care, cu ingenuitatea și măiestria lor, citind poeziile doamnei profesoare, au realizat peste șaizeci de desene (în creion), care completează cartea în mod fericit. ***(Constantin TOMȘA)***

POLITICA DEPOLITIZĂRII

Cîtă competență acordă culoarea politică

Cineva de sus a băgat de seamă cum că învățămîntul este tare politizat, că instabilitatea managerială este ceva de speriat, azi ești mare director, mîine nu mai ești, fiindcă veniră la putere cei pe care-i înjurași la revelionul trecut, că pînă și manualele sunt alternative la interese de grupări politice, în sfîrșit și-a băgat doamna Politichie coada în toate cotloanele didacticii și metodicii.

S-a îngrijorat factorul decident privind la degringolada competențelor profesionale, strivite nemilos sub presiunea celor de culoare, cînd albastră, cînd portocalie, cînd cu cal, cînd fără cal, în fine, nu mai știe omul de carieră didactică directorială în fața cui să facă plecăciunile, ce mîini să pupe și ce clanțe să lingă. Ca tot românul imparțial, cu toate partidele și cu toate guvernele, bietul de el a devenit ceva mai rău decît o giruetă, se învîrte după cum bate vîntul, pînă amețește și-l apucă fandaxiile. Iar de la fandaxie, după cum bine se știe, pînă la ipohondrie, nu-i decît un pas.

Bine s-a gîndit cine s-a gîndit: să-i redăm managerului din sistemul de învățămînt demnitatea, de a cărei pierdere nu se face el vinovat, căci s-a născut să fie ȘEF, poate doar greaua moștenire, de tip capul plecat sabia nu-l taie, la care l-au supus veacurile de împilare de la ostrogoți la fanarihoți, de la ciocoii vechi la ciocoii noi, autohtoni sau cosmopoliți. Cîtă grijă față de om, ceva ce nu s-a mai văzut de pe timpul eticii și echității ciolanelor de taur cu care ne călea stomacul Răposatul, obligîndu-ne să construim omul nou !

Consecvenți cu idealul civic, aceeași guvernanți au redat și magistraților demnitatea pierdută în aprigele bătălii cu șpaga grasă, umflîndu-le salariile pînă acolo încît să-i facă surzi și muți la cîntecul hipnotic al clanurilor mafiote.

S-au înșelat puțin, probînd în fața Istoriei Nesimțirii că instinctul îmburghezirii este mai puternic decît jurămîntul pe care l-au dat cu o mînă pe Biblie și alta pe portmoneu. În logica guvernării cu cît ești mai corupt sau mai coruptibil, cu atît trebuie să fii mai răsfățat.

Cine repară onoarea pierdută a cadrelor didactice?

Cadrele didactice nu merită un tratament salarial mai motivant, ele nu au depus nici un jurămînt, așa că lor li se va repara onoarea pierdută printr-o metodă cu mult mai ieftină și cu mult mai profitabilă inițiatorilor: prin DESCENTRALIZARE.

Despre aceasta nu se vorbește de azi, ci de cînd lumea, dar vorba-i vorbă iar realitatea este cu totul altceva.

Vorba spune că învățămîntul de toate gradele este depolitizat, fiindcă așa

pretind Constituția și Legea Învățămîntului, încă viguroasă. Propaganda politică de orice fel este interzisă în școli. Promovarea în grade și funcții se face, teoretic, numai pe criterii de competență. De aceea există sumedenia formelor organizatorice și instituțiile ale căror directori, inspectori, mentori, se calcă pe bătături pentru a evalua calitățile umane necesare succesului pedagogic. Oricîte aracipuri s-ar mai înființa, una dintre aceste calități scapă mereu mintoșilor evaluatori: DEMNITATEA .

Nimeni nu a găsit pînă acum o unitate de măsură cu care să-i fie evaluată lungimea, lățimea și adîncimea. Totuși, s-a identificat, ca urmare a constatării practice, cum se manifestă lipsa demnității.

Cînd dă Dumnezeu și ajunge omulețul șef, el devine biciul lui Attila cu subalternii și cîrpă pentru papuci cu proprii săi șefi. S-a presupus că teama de-a nu-și pierde scăunelul de șefie îi îngroașă obrazul. Odinioară, Răposatul, - uite, dom'le, cum a ajuns acesta sistem de referințe-! avea obiceiul rotirii cadrelor, ca nu se încingă scaunul de prea stat pe el. Astăzi rotirea se face odată cu schimbarea culorilor politice, după principiul vin ai noștri, pleacă-ai voștri : scuze, dar nu putem guverna cu un teritoriu condus de opoziție.

Cum se vede descentralizarea, privită de sus?

La conducerile unităților de învățămînt, directorii vor fi aleși de Consiliul de Administrație, format din profesorii titulari, reprezentanții primăriei și reprezentanții părinților, în proporții egale. Directorul nu face parte din acest triumvirat. Toate bune numai că oricît de ales ar fi, noul șef nu poate fi validat fără acordul primarului. Pare logic, din moment ce primăria plătește toată mustăria.

Și dacă-i așa pe cine va agrea domnul Primar ? Pe unul din opoziție?

În virtutea principiului descentralizării, directorul are dreptul să-și angajeze personalul, căci noțiunea de Titular al învățămîntului se va înlocui cu cea de Titular al școlii nr...Pe cine va agrea domnul director ? Pe cel din opoziție?

Ca niște copii naivi ce suntem, ne întrebăm: cînd vom avea, oare, școli pesediste, școli liberale, pedeliste sau peremiste ? Un oarece avantaj tot vom avea: clădirile vor fi spoite în culorile partidului care le tutelează, ca la fotbal cluburile. Iar pentru ca asemănările să fie complete, propunem ca și elevii să poarte uniforme în culorile cluburilor politice.

Culmea descentralizării se va atinge abia cînd dăscălimea mofluză se va echipa și ea în același fel. Căci, dacă tot facem o descentralizare să o facem ca lumea, deși se vor găsi unii care să pretindă că nu le stă bine cu portocaliu, dar avem noi ac și pentru cojocul lor!

Prof. dr. D. D. URSACHE

La vreme de criză, campanii electorale de lux

Toamnă adîncă, zăpăcind meteorologii cu căldurile ei, miresme de poame răscoapte, nopți cu pocladă de stele și stoluri de păsări zălude, nehotărîte dacă să plece sau nu în marea drumeție.

Prin curți pîlpîie sfios sufletul cald al camforcilor, pregătind subtila alchimie a metamorfozei soarelui de vară din pulpa dulce a fructelor, în magica licoare care dogorește inimile și înduioșează sufletele.

În beciurile răcoroase mustul atipește molatic și cuminte așteptînd să renască. „Sîngele Domnului !„ - nici un neam de pe generoasa față a Pămîntului nu ar fi putut să-l dezmierde cu mai mult respect. În cana cu vin și în miezul aburind al pîinii este mai multă înțelepciune decît în tomuri, pentru că aici s-au concentrat energiile vitale ale celor care sărează cu sudoare glia, îndîrjindu-se să spere și să lupte.

Analiști cu stele-n fruntea cea deșteaptă, fac calcule meschine la prețul neprețuitului grîu, căutînd, ca în fiecare an din cei din urmă, alte tertipuri cu care să-l convingă pe plugar că munca lui, luată cu hurta, abia face doi-trei bani, fiindcă boabele de aur n-ar avea suficient gluten, iar ciorchinele de zahăr nu e de soi. O gloată de samsari, ciocoi vechi și noi, fac ceafa groasă, prostind lumea cu fructoză, glucoză, lactoză, dîndu-i cîrcașului praful de pe tobă, pentru ca, mai apoi, să se caine că-i criză mare și este normal ca pîinea să fie scumpă, carnea, un lux, vinul aproape prohibit, intoxicat cu accize peste accize.

Pentru Ion Alluilon nu au existat niciodată ani bogați și îmbelșugați, deși domnii ne-au spus că ultimii doi au fost de excepție. Totuși nimic nu s-a ieftinit, în afara mărfii numită forță de muncă, din ce în ce mai prost plătită. Costul vieții a crescut mai abitir ca niciodată în ultimii ani, în timp ce speranța de viață s-a redus considerabil.

Într-o țară cu picioarele în NATO și cu gîtul - adică cu economia - în mîinile rușilor -, se trăiește mai scump decît în toate celelalte.

Avem, totuși, o compensație : se moare mai repede.

E criză. E mondială. Numai nouă nu ne pasă ! Toamna-i lungă, camforca fierbe liniștit, iar noi ne pregătim de un nou bairam, alegerile prezidențiale, la care micii, berea și cîrnații vor liniști spiritele și vor înveseli atmosfera. S-a anunțat scorul cheltuielilor pe care le vom plăti pentru campaniile electorale ale distinșilor catindați la Cotrobăiești.

Se știe, vor fi scumpe, dar merită, doar am avut un an agricol f. bun, mai ales la struguri și derivatele sale de alambic. Pentru alte treburi, bani nu se găsesc, dar noroc cu FMI că ne scoate din ...pardon expresia. Că cînd le vom plăti și cum, pe cine importă? Oricum următorul mandat cade după alinierea planetelor din decembrie 2012, așa încît ...Restul, cum zice Marele Will, este tăcere.

Doar bine zice cine zice: în grădina lui Ion toate păsările dorm...

Prof. dr. D. D. URSACHE

FESTIVALUL DE TEATRU PIATRA NEAMȚ- ediția a XXIV-a; 21-30 octombrie 2009

Miercuri, 21 octombrie 2009

PREMIERĂ – Ora 20.00 –Teatrul Tineretului

CU DRAGOSTEA NU-I DE GLUMIT

de Alfred de Musset, regia Alexandru Dabija

Teatrul Tineretului Piatra Neamț

● Joi, 22 octombrie 2009

**) Ora 11.00 –Teatrul Tineretului*

O SOIRÉE CU ALECSANDRI

- după Vasile Alecsandri, regia Diana Mihailopol

Universitatea „Hyperion" București, în colaborare cu Teatrul Odeon București

**) Ora 17.00 – Biblioteca „G. T. Kirileanu" (sala studio)*

ANTIDOT

de Nicoleta Esinencu, regia Nicoleta Esinencu

Mobile European Trailer Theatre, Chișinău

***) Ora 20.00–Teatrul Tineretului*

EXTREM

de William Mastrosimone, regia Sorin Militaru

Teatrul Odeon București

● Vineri, 23 octombrie 2009

***) Ora 10.00 –Teatrul Tineretului (gradene)*

ORAȘUL

de Evgheni Griskovet, regia Sînziana Stoican

UNATC București

***) Ora 17.00 – Club Tonique*

CONCREȚII

de Vladimir Sorokin, regia Alexandru Mihăescu

Teatrul LUNI de la Green Hours, București

***) Ora 18.00 - Teatrul Tineretului (gradene)*

4:48 PSIHOZĂ

de Sarah Kane, regia Răzvan Mureșan

Teatrul Național „Lucian Blaga" Cluj

**) Ora 20.00 - Club Tonique*

Soldații

MÉRES SANS CHATTE

de Nicoleta Esinencu, regia Nicoleta Esinencu

Mobile European Trailer Theatre, Chișinău

***) Ora 23.00 –Teatrul Tineretului (gradene)*

TEROAREA ȘI MIZERIILE CELUI DE-AL III-LEA REICH

de Bertolt Brecht, regia Răzvan Marinescu

UNATC București

● Sîmbătă, 24 octombrie 2009

**) Ora 11.00 – în fața Teatrului Tineretului*

GHIDUȘIILE CLAUNILOR

– spectacol pentru toate vîrstele

Grupul de Clauni "O", Chișinău

PREMIERĂ - Ora 19.00 –Teatrul Tineretului (gradene)

SOLDAȚII

de Zalán Tibor, regia Szabó K. István

Teatrul Tineretului Piatra Neamț

OLIMPIA TEODORU-OLTEA – o viață dăruită școlii (III)

Orașul Roman – un nou pas spre o îndelungă carieră didactică

(urmare din numărul trecut)

În toamna anului 1908, Olimpia Teodoru-Oltea se transferă la Roman – orașul copilăriei sale. Inalta societate romașcană și-a primit cu brațele deschise concitadina, fericită să-și lărgească rîndurile cu o personalitate didactică și culturală despre care se vorbea pretutindeni cu mult respect. Citãm din ,,Schița autobiografică": „În septembrie 1908, mi-am mutat catedra la Roman. Încă din 1907, se înființase la Roman Societatea Culturală ,,Miron Costin" a cărei Vicepreședintă fui, președinte fiind Drul Mihaiu Burada – cu studii la Paris – iar compozițiile lui muzicale cunoscute și cîntate la Berlin.

La această societate, activam prin conferințe intime, între noi membrii, cît și prin conferințe publice, la teatru. Publicam și articole în ziarele locale.

Societatea ajuta pe școlarii săraci și – foarte delicat – pe frații transilvăneni, refugiați la noi, după intrarea Ungariei în războiul mondial, 1914, împotriva <<Ententei>>.

Operă de asistență socială, cu caracter cultural-național, făcea și preotul paroh de la biserica ,,Sf.Voievozi", Pr. Tănăsescu-Dobrota. Întreținea pe copiii din sate – elevi de liceu – într-un internat, înființat și susținut de preot și soția sa.

Cunoscînd, din tragedia părinților mei, ce înseamnă a fi astăzi bogat și mîine sărac, fără să mi se fi cerut, operă de asistență socială făceam și eu. Colindam, pe jos, periferiile orașului, semnalînd familiilor avute sărăcia ori mizeria. A doua zi, un car cu lemne se oprea în cutare stradă, la cutare vădană, un școlar îmbrăcat, ajutat etc. Se vede că, prin aceasta, prestigiul depășea cu mult modestul titlu de institutoare. Nu rareori, aflîndu-mă pe cîmpul singuratic dinspre cimitir, întîlnindu-l pe Generalul de Divizie, mă saluta prietenos, se cobora din trăsură, oferindu-mi-o: <<Luați trăsura mea; eu voiu continua pe jos!>> Altădată, Primarul, pe una din stradele îndepărtate: <<Urcați-vă în trăsura mea!>> ..."

Timp de patru ani, cît a profesat în Roman, O.T.-O a fost înconjurată cu mare simpatie de oficialități și protipendada orașului, dar îndeosebi de de părinții care au avut norocul s-o aibă dascăl al copiilor lor.

În 1912, înființîndu-se în București, Iași și Craiova cîte o școală medie, de băieți și de fete, este numită profesoară ,,de partea literară" și directoarea uneia din Capitală. Și de astă dată, deși prinsă peste cap de treburile școlii, a găsit timp și a profitat de avantajele culturale ale Bucureștilor; reia studiul latinei și, timp de trei ani, pînă la desființarea acestor școli, urmează ,,facultativ , la Universitate, cursurile de Litere și Filozofie audiind pe Titu Maiorescu, Coco Demetrescu, Pompiliu Eliad, Iorga, Pîrvan, Mehedinți, - mai tîrziu pe Motru, Densușianu, Petrovici". În vacanțe audiază cîteva cursuri universitare la München, Roma, Nisa și Paris.

Odată cu intrarea României în război, în august 1916, își oferă serviciile spitalului ,,Regina Maria" din București, ca soră de Cruce Roșie (urmase cursurile samaritene la Geneva, n.r.), apoi se evacuează, odată cu spitalul, la Iași – oraș care devine capitala țării. ,,La Iași, în casa de pe strada Lăpușneanu, văzui pe regina Maria plîngînd. O mai văzusem plîngînd la Palatul din București. Era după dezastrul de la Turtucaia, în luptele mari, de la Cocargea – Dobrogea, și-n cele – tot atît de mari – de pa Valea Oltului – Transilvania. Terminasem pansamentele, în salonul mare, de ofițeri. Intram în salonul mic. Era dimineață. În coridor, ca o Madonă, în imaculata-i haină albă de ,,Soră", Regina mă întîmpină: <<Închinați-vă, închinați-vă – îmi spune ea. Suntem în mare pericol>> Și două boabe mari, două lacrimi, ca două perle, se prelinseră pe frumosul ei chip".

O.T.-O n-a rămas în Spitalul regal din Iași, ci a venit la un spital din Roman pentru mormîntul logodnicului ei, ,,dr. în Drept de la Paris – căzut pe cîmpul de luptă". Spitalul adăpostea în condiții inimaginabile mii de răniți, care mureau cu zile din lipsă de hrană și de medicamente.

În 1918, în cadrul unei slujbe de pomenire la Catedrală, are onoarea ca, după pimar, să rostească un discurs în care aduce un pios ,,omagiu femeilor române, eroilor căzuți, cum și armatei noastre".

Convinsă că țara va renaște nu doar prin truda și sudoarea celor mulți ci și prin cultură, pe care trebuia să și-o însușească și populația din teritoriile readuse la patria mamă, expediază, prin generali și colonei, cea mai mare parte a cărților din biblioteca proprie școlilor din Transilvania și Basarabia.

,, Restul cărților, ce-mi rămăsese, l-am dăruit Societății Culturale ,,Miron Costin", din Roman. Orașul fiind bombardat – în ultimul război mondial – iar clădirea societății amenințată, toate aceste cărți au trecut în patrimoniul liceului local de fete. Durere: din ordin, s-a pornit ,,autodafeul" cărților și ,,N.Iorga", ,,Pîrvan", ,,Xenopol" etc. fură arși chiar sub ochii profesorilor."

Gesturile de generozitate împinse pînă la sacrificiu nu se opresc

În excursie la Bayern (Rîndul de sus, penultima din dreapta) 1916

nici în condițiile cele mai grele. În 1918, la apelul lui Onisifor Ghibu, mulți profesori și institutori din vechiul regat trec Carpații pentru a prelua învățămîntul de la unguri ,,și să-l organizeze conform spiritului și caracterului nostru național". Printre cei care au răspuns la apel, s-a aflat și institutoarea Olimpia Teodoru-Oltea. Ea se stabilește în Hunedoara unde, ca nouă directoare la un gimnaziu mixt, este nevoită să reorganizeze întreaga școală, luînd ca de atîtea ori pînă atunci, totul de la capăt.

După doi ani, un vechi vis se îndeplinește: ,,În vara 1921, Ministrul Instrucției Publice organizează – la Universitatea Cluj, cu profesori universitari, cursuri pentru pregătirea unui Corp Didactic apt a preda în Învățămîntul secundar. Prin Universitatea din Cluj, am obținut și eu titlul universitar, cultura posedînd-o din trecut. Îmi amintesc cum la examenul de filozofie, un eminent profesor m-a întrebat dacă pot spune ceva despre ,,Monade". Cunoșteam – din literatura germană – această teorie-ipoteză a lui Göethe și-am dezvoltat-o pe larg, surprinzînd, oarecum, pe profesor".

Este numită profesoară de limba și literatura română, curs superior, la Școala Normală de băieți din Timișoara dar, din lipsă de locuință, se transferă la Lugoj. În 1926, a fost numită directoarea Liceului de fete, ,,atunci înființat și de mine organizat". Erau ani de început și O.T.-O. i-a trăit din plin: ,,Totul era de refăcut și aici. Directoare, profesoară, secretară, pedagogă și chiar servitoare, îndeplineam toate îndatoririle – în picioare – de la 5 dimineața, pînă la 1 nopatea. Uneori, abia la 7 dimineața – cînd cea întîi elevă deschidea portița școlii – eu lăsam lucrul trecînd în camera de baie și apoi în cancelarie și în clasă". Profesorii, fie bănățeni, fie ,,regățeni" erau slab pregătiți, dizertațiile la examenul de capacitate erau dictate de profesori, ,,Bacalaureatul? O parodie!" Ca pretutindeni pe unde a predat, a fost îndrăgită de elevi, simpatizată de majoritatea colegilor, apreciată de superiori. Au fost însă și profesori care, din invidie sau care rîvneau la funcția de director (îndeosebi dintre antiregățeni, că erau destui! n.r.) i-au născocit vinovății, au reclamt-o la Ministerul Învățămîntului, chiar și la Ministerul de interne (sub Carol al II-lea) pentru...atac la rege. Firesc, nici una din aceste invenții nu s-a confirmat.

În 1928, îmbrăcată în costum național, mîndră de Tricolorul care fîlfîia peste mulțime, primi, alături de oficialitățile Lugojului, delegații participanți la Congresul Presei Latine, aflați în trecere prin Lugoj, și rosti un discurs încărcat de patriotism, în urma căruia sala aplaudă în picioare. Primul a gratulat-o Cincinat Pavelescu: ,,Ne-ai fermecat! Păcat că n-ai fost mai lungă", iar ministrul Caius Brădiceanu a îmbrățișat-o, spunîndu-i: ,,Frumos ai mai vorbit! Fericit sunt că te avem aici, printre noi!".

Suflet generos, O.T.-O. continuă actele de binefacere în toți acești ani. În 1926, cînd Basarabia a fost lovită de o grea secetă, trimite o colectă de 4.000 lei și 4 lăzi cu alimente și îmbrăcăminte în județul Tighina ; în 1935, trimite îmbrăcăminte și alimente orfanei Elena Lefter din Cahul. Și lista ar putea continua cu ajutorul în bani pentru repararea bisericii monument istoric din Balaci – Teleorman, cu donația în obiecte de cult cu care înzestrează biserica strămbunilor ei din Sbierești, județul Neam etc. etc. Notabilă este stăruința ei de a se ridica în Roman statuile lui Vasile Alecsandri (în fața gării) și Miron Costin (pe locul unde a fost tăiat), în 1930 trimițînd – ca un fond de stimulare – zece mii lei. A venit războiul, orașul a fost bombardat, membrii societății s-au risipit, banii s-au pierdut în cei zece ani trecuți și în care nu s-a mișcat un deget.

În urma morții fratelui ei Traian, pleacă grabnic din Lugoj și se pensionează. Lăsa în urmă o viață de dascăl exemplară, trilogia ,,Cununa tinereții" (trei romane cu caracter social: ,,Procesul pierdut", ,,Iubire fatală" , ,,Suprema jertfă"), cîteva cărți de poezie, culegerea de cuvîntări patriotice cu 75 de portrete în text ,,Din nimbul nemuririi" – actuale și astăzi, precum și numeroase articole răspîndite în presa vremii, ca și acte de binefacere care o așează în rîndul marilor milostivi ai neamului.

Și-a petrecut tot restul vieții în mănăstirile Agapia și Văratec. ,,Biserica, cu zilnicile-i rugăciuni către Atotputernicul, lucrul literar, natura măreață, plimbarea singuratică, sub poalele Dealului Mare, freamătul cetenilor de brazi, sus, în pădure, murmurul pîrîiașului Agapia în vale, mi-au ținut tovărășie, ajutîndu-mi să înfrunt urîtul, singurătatea și pustnicia iernilor – pînă cînd va sosi de sus ordinul de eliberare din cătușele terestre, luîndu-mi zborul spre cele celeste".

Au fost printre ultimele rînduri scrise de Olimpia Teodoru-Oltea.

(va urma)

Constantin CUCU

Fotografie făcută în Bavaria, 1913

FESTIVALUL DE TEATRU PIATRA NEAMȚ- ediția a XXIV-a; 21-30 octombrie 2009

Duminică, 25 octombrie 2009

***) Ora 10.00 –Teatrul Tineretului (gradene)*

20 DE MINUTE CU ÎNGERUL

de Alexandr Vampilov, regia Vlad Cristache
UNATC București

Ora 12.00 – Teatrul Tineretului (rotondă)

LANSARE DE CARTE - FUNDAȚIA CULTURALĂ „CAMIL PETRESCU"

Mircea Morariu - *Cu Ion Caramitru de la Hamlet la Hamlet și mai departe.*

***) Ora 20.00 –Teatrul Tineretului*

JOCUL DE-A VACANȚA

(optiune 9) după Mihail Sebastian, regia Radu Afrim
Teatrul Municipal Baia Mare

● **Luni, 26 octombrie 2009**

***) Ora 17.00 - Biblioteca „G. T. Kirileanu" (sala studio)*

281

de Paul Goma, Radu Gyr, regia Filip Odangiu și Diana Aldea
Universitatea „Babeș –Bolyai" Cluj Napoca

**) Ora 19.00 – Club Tonique*

JUST PUSH PLAY

– spectacol de improvizație
Spectacol Independent

***) Ora 20.00 –Teatrul Tineretului*

HAMLET

de William Shakespeare, regia Radu Nica
Teatrul Național „Radu Stanca" Sibiu

● **Marți, 27 octombrie 2009**

***) Ora 17.00 - Biblioteca „G. T. Kirileanu" (sala studio)*

NOTA DE PLATĂ MECANICĂ

de Matei Vișniec, regia Anca Dogariu
Universitatea „Babeș –Bolyai" Cluj Napoca

***) Ora 20.00 –Teatrul Tineretului (gradene)*

CUM AM ÎNVĂȚAT SĂ CONDUC

de Paula Vogel, regia M. Chris. Nedeea
Teatrul „Maria Filotti" Brăila

● **Miercuri, 28 octombrie 2009**

Ora 12.00 – Teatrul Tineretului (rotondă)

LANSARE DE CARTE - FUNDAȚIA CULTURALĂ „CAMIL PETRESCU"

Dramaturgi israelieni de azi - *antologie* (selecție și traducere) de Ada-Maria Ichim.

Pippo Delbono - *Teatrul meu*, traducere de Andreea Dumitru.

EROI AU FOST EROI SUNT ÎNCĂ (III)

(urmare din numărul trecut)

Colonelul Stelian Dragnea scria într-un articol din „Revista de Istorie Militară“ că atunci comandantul Ion Antonescu i s-a adresat generalului Dăscălescu, cu următoarele cuvinte: „Fiindcă n-am alta la mine, în acest moment îți dau generale Nicolae Dăscălescu, propria mea decorație. Te-ai învrednicit să o porți.“ La data de 22 septembrie 1941 regele Mihai I semnează Înaltul Decret de acordare a Ordinului „Mihai Viteazul“ generalului Nicolae Dăscălescu. Prin acest act publicat ulterior în Monitorul Oastei nr. 15/1941 și Monitorul Oficial nr. 237 din 7 octombrie 1941, era recunoscută oficial decorarea generalului de către Ion Antonescu pe cîmpul de luptă.

În țară, generalul Dăscălescu participă la parada militară organizată în București la data de 8 noiembrie 1941. Cu acest prilej, Diviziei 21 Infanterie îi este conferit un drapel de luptă, special decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul“ de către regele Mihai I. Imediat după parada militară, la 10 noiembrie generalului Dăscălescu îi este încredințată comanda Corpului 2 Armată, cu sediul la Odessa. Va deține această funcție în perioada noiembrie 1941- ianuarie 1945.

Deși se află în prima linie a frontului, generalul Nicolae Dăscălescu nu și-a uitat locurile sale natale. Din această perioadă se păstrează o scrisoare a preotului Ghelasie Vasile, parohul satului Căciulești. Datată la 24 aprilie 1942, scrisoarea este una de mulțumire adresată generalului Dăscălescu, pentru suma donată de această biserică din Căciulești (20000 lei), și încheia cu următoarele cuvinte: „Încheind, termin mulțumindu-vă în numele întregului sat din tot sufletul pentru aleasa grijă ce ne-o purtați și vă spun din tot sufletul să trăiți“.

Acesta nu este singurul gest nobil făcut de generalul Nicolae Dăscălescu în acele vremuri grele. A mai trimis un ajutor de 300000 lei Universității din Cluj care fusese mutată în acea perioadă la Sibiu, a donat 120000 lei pentru refugiații din Transilvania de Nord și a mai donat diverse sume de bani pentru refacerea unor biserici ortodoxe distruse de război.

La 12 iulie 1942 este înaintat la gradul de general de corp de armată. În această funcție este decorat de germani cu „Verdienstkreuz des Ordens von Deutschen Adler mit den Stern und mit Schwertern“ (Crucea Ordinului „Vultur German“).

La începutul anului 1943 Corpul 2 Armată se îndreaptă spre țară cu destinația orașului Galați. Primea misiunea de pază în zona fluvială și maritimă Galați, Constanța și frontiera cu Bulgaria. În această localitate, comandantul Corpului 2 Armată, generalul Nicolae Dăscălescu primește din parte municipalității orașului Galați, diploma de „Cetățean de onoare a orașului“ pentru serviciile de seamă aduse municipiului în perioada 1941-1942, în calitate de comandant al Diviziei 21 Infanterie.

De asemenea pentru faptele de arme de pe Frontul din Est generalul Dăscălescu mai este decorat cu Ordinul „Steaua României“ cu spade în gradul de Mare Ofițer, cu panglică de Virtute Militară și cu decorația „Cruciada împotriva comunismului“.

Odată cu trecerea României de partea Națiunilor Unite, la 23 august 1944 diviziile comandate de generalul Nicolae Dăscălescu au acționat împotriva trupelor germane în prima fază a războiului din Vest, în Dobrogea și în estul Munteniei.

Corpul 2 Armată, condus de generalul

GENERALUL EROU NICOLAE DĂSCĂLESCU
(1884 - 1969)

Nicolae Dăscălescu, a intrat în dispozitivul de luptă la sud de Tîrgu Mureș pe data de 18 septembrie 1944. Una din cele mai înverșunate încleștări din această perioadă, la care au participat unitățile Corpului 2 Armată, a fost cea pentru cucerirea dealului Sîngeorgiu care constituia „cheia întregului sistem defensiv de pe Mureș“ al trupelor inamice. După 4 zile de atacuri neîntrerupte (22-26 septembrie 1944), Dealul Sîngeorgiu este cucerit și Armata 4 Română își poate intensifica pregătirile în vederea declanșării ofensivei pentru eliberarea părții de nord a Transilvaniei. Ziua de 25 octombrie 1944, avea să însemne pentru armata română, momentul cînd ultimele localități ale României erau eliberate de această bravă armată.

Înainte de a fi alături de generalul Nicolae Dăscălescu în cadrul operațiunilor militare din Ungaria și Cehoslovacia, merită a mai fi consemnat un amănunt, care este semnificativ pentru profilul moral al acestui general român. După alungarea inamicului din întăriturile lui de la cota 495 a Dealului Sîngeorgiu, cu însemnate pierderi, circa 300 ostași sfîrtecați de gloanțe și schije, a lăsat un general (Ion Stănculescu) și un locotenent-colonel (Ion-Oană Rădulescu) cu misiunea ca împreună cu Compania de Asanare a Corpului 2 Armată și o companie de geniu, să se îngrijească de înmormîntarea creștinească atît a românilor, cît și a inamicilor căzuți în dura încleștare, adunînd preoți și locuitori din toate satele din zonă. O cruce mare de stejar, meșterită de geniști, veghează și astăzi somnul de veci al eroilor români de la cota 495 a Dealului Sîngeorgiu.

Comandantul Armatei 4 Române, generalul Gheorghe Avramescu, îl propusese la sfîrșitul anului 1944 pe generalul Nicolae Dăscălescu, comandantul Corpului 2 Armată, pentru decorare cu Ordinul „Mihai Viteazul clasa a III-a?a cu spade“ motivînd propunerea: „.... A constituit cel mai viu exemplu de bravură și curaj pentru unitățile de sub comanda sa .... Dovedind o grijă părintească pentru toți luptătorii, care l-au considerat un simbol de abnegație, curaj și vitejie“.

Generalul Nicolae Dăscălescu primea astfel, pentru a doua oară, cea mai înaltă distincție militară de război românească.

În perioada 12 ianuarie – 18 februarie 1945 și 3 martie -1 iunie 1945 generalul Nicolae Dăscălescu a deținut funcția de comandant al Armatei 4 Române. În această funcție a condus operațiunile militare de eliberare a Cehoslovaciei. Pentru meritele sale a fost citat de mai multe ori prin Ordine de zi atît de armata sovietică cît și de armata română:

- I. V. Stalin, semna la 24 ianuarie 1945 Ordinul de zi Nr. 246, în care se spunea printre altele:

„Astăzi 24 ianuarie, orele 20,00, capitală patriei noastre Moscova salută în numele patriei strălucitele trupe ale Frontului 2 Ucrainean, care au străpuns apărarea germană și au cucerit orașele Roznava și Ielșava, prin 20 salbe trase de 224 tunuri... Armata 4 Română, care a cucerit Roznava și a contribuit cu două divizii la luptele pentru cucerirea zonei Ielșava, poate avea bucuria de a se număra printre strălucitele trupe ale Frontului 2 Ucrainean;

- Ordinul de Zi Nr. 310, semnat de comandantul suprem al armatelor Uniunii Sovietice, mareșalul I.V. Stalin, se spune printre altele: „Azi 26 martie 1945 ora 21, capitala patriei noastre, Moscova, salută vitezele trupe ale Frontului 2 Ucrainean, precum și trupele armatei române de sub comanda generalului de corp de armată Dăscălescu, care au cucerit orașul Banska-Bystrika, prin 12 salve de artilerie trase din 124 de tunuri“

- Ordinul de Zi Nr. 10 din 3 aprilie 1945, semnat de Ministrul de Război, generalul de divizie C. Vasiliu Rășcanu, se supune: „Marele exemplu a fost dat de însuși comandantul armatei, generalul de corp de armată Dăscălescu Nicolae care, deși rănit în luptele pentru cucerirea orașului, a rămas mai departe în fruntea trupelor sale“

Va urma

Prof Vasile CIUBOTARU
Școala Girov

SFATUL MARELUI IORGA

„Vine școala bine-mi pare si analfabeții dispare”. Așa lălăiau loazele din cartier în preajma zilei de 14 septembrie. De atunci a trecut ceva apă pe Bistrița și nu prea avem cu ce ne lăuda. Cuvîntul „învățămînt” rimează tot mai mult cu „la pămînt”. Deja, cîrcotașii pretind că școala seamănă cu „o minge desumflată, peticită”, o minge care intră în plasa tuturor guvernelor dar nu se revitalizează. La ora actuală avem școli care se pot prăbuși oricînd peste învățăceii și apostolii satelor. Unități școlare fără: apă curentă, garduri, lemne... În cătunele ferite, uitate de Dumnezeu și primari, educația mileniului trei, se face ca în Evul Mediu. Neajunsuri financiare, criza manualelor școlare, lipsa orarelor definitive... completează necazurile actuale. Nici pe părinți nu-i mai interesează educația.

În această conjunctură strada se umple de protestatari (v. greva generală din 5 octombrie). Printre ei și profesorii care strigă: “Ura!”, “Huo!” și “Hoții!”. Toate mișcările de protest sunt conduse de liderii sindicali, nu de sindicate. Ați înțeles aserțiunea? Că sunt și dascăli care disprețuiesc greva, asta știți. Aceștia nu cred în ideea de grevă. Privesc în urmă fără mînie și constată că pînă acum lupta sindicală n-a obținut rezultate notabile. De ce? Orice grevă trebuie gîndită, pregătită, organizată. Odată declanșată, mergi cu ea pînă în pînzele albe. Pui problema tranșant: ori, ori. Citește ori obții revendicările protestatarilor, ori ești înfrînt. Cale de mijloc nu există. Greva presupune niște riscuri. Poți pierde bani. Poți pierde niște drepturi, dar riști. Accepți toate condițiile. Metodele de genul: nu consemnăm notele și calificativele în cataloage, par niște giumbușlucuri ieftine. Fără finalitate. Mai mult, încalcă litera legii. Explicații? Cataloagele școlare au fost făcute dintotdeauna pentru a consemna în paginile lor notele și absențele elevilor. Deci roata a fost inventată, nu o mai născocim noi o dată. Și încă ceva: evaluarea în orice domeniu de activitate este esențială! Ați înțeles?

Marele istoric Iorga, ajuns și el în jilț pufos, în vremea crizei cele mari din ‘29-’33 a uitat de unde a plecat. Primind la mare o delegație de profesori protestatari,i-a cam repezit: “Puteți să mă împușcati,nu am bani de unde să vă dau!” Greviștii au amenințat cu sinuciderea. “Ne vom spînzura cu toții!” - au spus ei. Cărturarul a cugetat o țîră și a ajuns la concluzia că ar fi prea mari costurile acestui tip de sinucidere. Ce le-a recomandat? Să se arunce în mare. Dacă și Iorga a gîndit așa, e jale! Timpul judece-l! Asta înseamnă ca orice mioritic ajuns politician cu ștaif uită de unde a plecat. Uită de ce a fost pus în fruntea Guvernului! Rău!

Dumitru RUSU

FESTIVALUL DE TEATRU PIATRA NEAMȚ- ediția a XXIV-a; 21-30 octombrie 2009

*

**) Ora 17.00 – Club Tonique*

STĂ SĂ PLOUĂ

de Lia Bugnar, regia Florin Caracalla
Universitatea de Arte „George Enescu” Iași

*****) Ora 21.00 – Teatrul Tineretului (gradene)***

CUI I-E FRICĂ DE VIRGINIA WOOLF?

de Edward Albee, regia Mariana Cămărășan și Alexandra Penciuc
Asociația Culturală LACUNANUMEN

● Joi, 29 octombrie 2009

*****) Ora 10.00 - Teatrul Tineretului (gradene)***

CHINEZI

de Michael Frayn, regia lect. univ. dr. Andreea Vulpe, drd. Raluca Rusu
UNATC București

Ora 12.00 – Teatrul Tineretului (rotondă)

LANSARE DE CARTE - FUNDAȚIA CULTURALĂ „CAMIL PETRESCU”

Peter Brook – *Împreună cu Grotowski. Teatrul e doar o formă,* volum editat de George Banu.

Jerzy Grotowski – *Spre un teatru sărac*, ediția a II-a, traducere de George Banu și Mirella Nedelcu-Patureau.

Dinu Kivu, rezistența prin teatru - *antologie de texte critice* (selecție) de Ionuț Kivu și Luminița Vartolomei.

*****) Ora 17.00 - Biblioteca „G. T. Kirileanu” (sala studio)***

TOT CE SE DĂ

de Ioan Peter, regia Eugen Fat
Teatrul Dramatic „Fani Tardini” Galați

*****) Ora 20.00 –Teatrul Tineretului (gradene)***

LUCIA PATINEAZĂ

de Laura Sintija Černiauskaitė, regia Radu Afrim
Teatrul „Andrei Mureșanu” Sfîntu Gheorghe

● Vineri, 30 octombrie 2009

Ora 20.00 –Teatrul Tineretului (gradene)

HERR PAUL

de Tankred Dorst, regia Radu Afrim
Teatrul Tineretului Piatra Neamț

Legendă

**) Spectacol PLEDEZ PENTRU TINE(RI)
Selecționeri: Mihaela Michailov (Școli de Teatru) și Oltița Cîntec (Profesioniști)
*) Spectacol invitat

N.R. *Întrucît la data trimiterii textului la tipar Festivalul nu se încheiase ncă, vom reveni cu amănunte în numărul viitor.* ***(Red.)***

ADEVĂRUL DE LÎNGĂ NOI

Doamna Ana Bondar (n. Iftimuț, Mădei-Borca) a scris o carte de eseuri –„Vînare de vînt” al cărui prim capitol poartă titlul de mai sus.

Mai întîi să vedem cine este doamna Ana Bondar. S-a născut în satul amintit (Mădei e situat pe Bistrița, lîngă Broștenii din „Amintirile” lui Creangă și Sabasa din „Baltagul” lui Sadoveanu). A învățat la Mădei, la Borca (gimnaziul și liceul), la Bacău Facultatea de Biologie. S-a întors în sat și a învățat, pe școlari, bilogia. A făcut un muzeu etnografic și scrie la ziarul nemțean „Mesagerul”.

Care este adevărul de lîngă doamna Bondar, adevăr ce ni-l comunică și nouă și pe care, dacă deschidem bine ochii, îl putem considera că este și de lîngă noi? Este un adevăr trist, jalnic, dramatic. În primul articol, Doamna Bondar consideră că românii au fost un popor de cobai pentru comunism în care trădarea după principiul lubesc trădarea dar urăsc pe trădător, era la ordinea zilei. Acum, rugul inchiziției arde dosare și purifică conștiințele pătate ale unor oameni disperați în efortul lor de a rămîne agățați de putere. Din revolta cobailor au mai rămas doar cîțiva revoltați. („Revolta cobailor”)

Adevărul de lîngă noi este că femeile își părăsesc căminele și ajung în lumi străine pentru cîștig, pentru a-și întreține copiii, îndură umilințele, suferințele și lipsurilor celor fără de țară. Împrăștiate în lume, sunt ca niște furnici dintr-un mușuroi în care înfingi un băț. Bățul neputinței, al sărăciei, al lipsei de utilități materiale. („Femeia păcatului”)

În Adevărul de lîngă noi se află și adevărul din fundul paharului. După un preambul despre alcool, țigară și cafea, despre vinurile românești, amintindu-ne că vinul, după normele UE, este un aliment, iar Dumnezeu a făcut vinul de post, Doamna Bondar sesizează faptul că banii, din salarii, pensii, mici afaceri, se convertesc în băutură, în special „tării”. Consecința: Adevărul din fundul paharului este un adevăr trist, înglobînd o viață ratată, schelete umane îmbrăcate în piele ridată și haine ponosite. Pentru alcoolic totul se măsoară într-un pahar de rachiu, hrana nu contează. Canalele de știri anunță, parcă încîntate, crime, violuri, accidente datorate alcoolismului. În fundul paharului scrie sărăcie, boală, viață ratată, om slab și fără voință.

Doamna Bondar este o revoltată împotriva unor astfel de stări de lucruri, numai că într-o notă de pe coperta a IV-a ne spune: Situațiile, faptele și personajele sunt imaginare. Or, noi știm că asemenea fenomene sunt reale, sunt adevăruri. Și mai este ceva.

Titlul opului este dat de titlul articolului dedicat învățătorului Nicolae Hanu de la școala din Broșteni, și prin el dascălului, în general. Vorbind despre adevărul acestuia, doamna Bondar își încheie astfel eseul:

„Și profesorul așteaptă o recunoaștere socială care nu va veni poate niciodată, într-o societate în care regulile pe care el le știe și le promovează sunt încălcate permanent și nimeni nu este pedepsit.

Și profesorul tace.

Tace pentru că „de copacul tăcerii atîrnă fructul său, pacea” (Schopenhauer).

Tace și muncește mai departe și constată că „totul e deșertăciune și vînare de vînt” (Eclesiast).

Această frază spune mai mult decît toate discursurile ditirambice ale politicienilor despre învățămînt.

Emil BUCUREȘTEANU

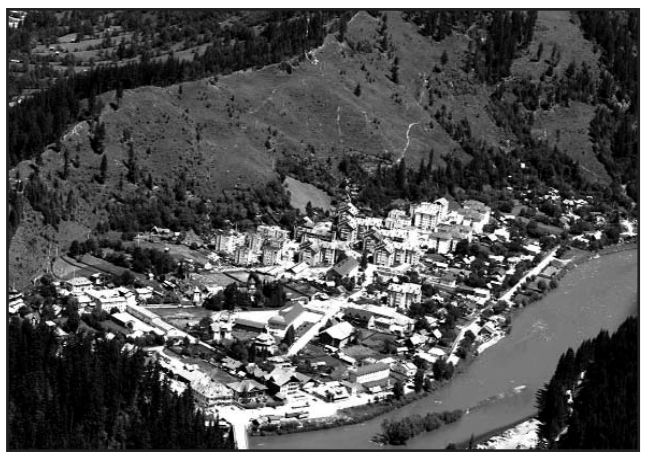

REMEMORĂRI NEMȚENE

OCTOMBRIE 2009

● octombrie 1936, în Revista „Preocupări didactice” din Piatra-Neamț, a apărut articolul „Idei călăuzitoare pentru munca culturală la sate” semnat de savantul sociolog Dimitrie Gusti, prieten cu profesorul pietrean Virgil Dobreanu.

● octombrie 1936, în Revista „Apostolul”, a fost prezentată elogios Revista „Calendarul Ostașului” editată de Regimentul 15 Războieni din Piatra-Neamț.

● octombrie-decembrie 1939, în Revista „Apostolul”, elevul normalist din clasa a VIII-a, pe atunci, prof. Alexandru Iftimie, de mai tîrziu, publica un articol intitulat „Limba noastră”, un rechizitoriu la adresa revizionismului maghiar.

● Între 1 octombrie 1881 – 28 februarie 1882, a fost revizor școlar de Neamț I. L. Caragiale. A locuit la Piatra-Neamț.

● Între 1 octombrie 1896 – 15 octombrie 1899, a apărut, la Piatra-Neamț, „Revista Societății Corpului Didactic din Județul Neamț”

● 4/1876, n. la Buhalnița, D. M. Cădere, profesor de fizică-chimie la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași, constructor al Cabanei „Dochia”.

● 5 octombrie, Ziua Mondială a Educației

● 10/1937, n. la Borlești, jud. Neamț, prof. de limba franceză Gheorghe Blaga (d. 30. 04. 2006), inspector școlar, animator cultural, redactor șef al Revistei „La Tazlău”.

● 16/1875, n. în com. Mălini, jud. Suceava, prof. Mihai Stamatin, mulți ani director al Liceului „Petru Rareș” din Piatra-Neamț, inițiatorul Muzeului „Cozla” (1920, în localul Liceului). În 1924, s-a așezat, la intrarea principală a școlii pe care a condus-o, un basorelief (alături de cel al lui Ion Negre) executat de sculptorul Mihail Onofrei.

● 17/2009, a încetat din viață distinsa profesoară de limba și literatura română Georgeta Pralea-Buzilă (n. la Piatra-Neamț, de Sînziene, în ziua 24 iunie 1924). A frecventat cursurile, de la grădiniță și pînă la terminarea liceului, între 1930 – 1943, în Piatra-Neamț, apoi Facultatea de Litere din București (Secția Filologie Modernă), obținînd diploma de licență cu mențiunea Cum Laude. Din toamna anului 1947, pînă în 1980, fără întrerupere, a predat limba și literatura română, în orașul natal, mai întîi la Școala Normală de Băieți Nr. 1 (1947-1952), apoi la Liceul „Petru Rareș”, unde și tatăl său, avocatul Adolf Pralea, fusese elev. A fost profesor evidențiat și a primit gradația de merit. Cînd s-a pensionat, își amintea adeseori distinsa profesoară, la plecarea din școală, s-a oprit, i-a privit pe cei trei întemeietori imortalizați în altorelieful (Calistrat Hogaș) și basoreliefurile (Ion Negre și Mihai Stamatin) din fața liceului și a murmurat: „Mi-am făcut datoria. V-am avut ca model.” Foștii elevi nu o vor uita niciodată. Domnul să o aibă în pază!

● 19/1908, n. la Negrești, jud. Neamț, Dumitru Almaș (Ailincăi) scriitor, prof. univ. dr. la Facultatea de Istorie a Universității București.

● 21/1906, n. la Vînători, com. Dumbrava Roșie, prof. Haralambie Mihăilescu (d. 09. 03. 1992), poet, publicist, organizator de cenacluri literare.

● 25/1932, ora 20,20, la emisiunea „Universitatea Radio”, istoricul Constantin Matasă a prezentat conferința „Ceahlăul, muntele vrăjit”.

● 26/1936, n. la Poiana, jud. Bacău, prof. Gheorghe Bunghez. A fost: președinte al Comitetului de Cultură și Artă al Jud. Neamț, director al Teatrului Tineretului, director al Centrului de Librării (Actualul S. C. Bibliopolis) și a inițiat multe manifestări, ajunse în prezent la ediții de ordinul zecilor: Vacanțe Muzicale la Piatra-Neamț, Festivalul de Teatru, Festivalul de Artă Plastică „Lascăr Vorel”, Sadoveniana, Stagiunea permanentă a Filarmonicii „Moldova” din Iași la Piatra-Neamț, precum și editarea seriilor a II-a și a III-a a Revistei „Asachi”.

● 29/1996, d. la București, prof. Constantin Crișan (n. la Tîrgu-Neamț, 21. 11. 1939), absolvent al Liceului „Petru Rareș” din Piatra-Neamț, seria 1956, publicist, sociolog literar, estetician, autor al mai multor volume. Ultima carte, publicată post-mortem, „Eminescu versus Dumnezeu sau Blestemul în genunchi” (1999).

● 30/1843, n. la Borlești, jud. Neamț, Ștefan Vîrgolici (d. 29 iulie 1897), primul profesor de limbi străine al Universității din Iași.

● 30/1932, Festivitate Națională, la Mănăstirea Bistrița, de sărbătorire a 500 de ani de la moartea lui Alexandru cel Bun. Au participat: Regele Carol al II-lea, membri ai Guvernului României (primul ministru Iuliu Maniu, ministrul Învățămîntului Dimitrie Gusti), numeroși oameni de cultură, între care Nicolae Iorga, cel care a condus lucrările de deschidere a mormîntului Marelui Voievod. A impresionat corul elevilor pietreni condus de muzicologul George Breazul, rectorul Conservatorului din București și Gheorghe Dimitrie, profesor la Școala Normală „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț.

PREMIILE BIENALEI *“LASCĂR VOREL”*

Cea de a XI-a ediție a Bienalei “Lascăr Vorel” este un proiect inițiat și organizat de Fundația “Vorel”, în parteneriat cu Complexul Muzeal Județean Neamț, Muzeul de Artă și U.A.P. Piatra Neamț, finanțat de Consiliul Județean Neamț și Primăria Piatra Neamț.

Vernisajul Bienalei a avut loc vineri, 23 octombrie, iar expoziția va fi deschisă publicului pînă la 31 decembrie a.c.

Au fost trimise pentru a participa în concurs aproape 500 de lucrări (pictură, grafică și sculptură), din care au rămas pe simeze 360 de lucrări, restul nefiind acceptate deoarece artiștii nu au respectat condițiile impuse de organizatori (dimensiuni, număr de lucrări, gen artistic).

Juriul manifestării s-a constituit dintr-o echipă de specialiști în artele plastice- Dumitru Șerban, sculptor, prof. univ. dr., președintele U.A.P.R. (președinte) și, membri- Liviu Suhar, pictor, prof. univ. dr.; Valentin Ciucă, critic de artă; Violeta Dinu, pictor, muzeograf, șeful Muzeului de Artă Piatra Neamț; Oliv Mircea, critic de artă- care, dintr-o suită de 24 nominalizări au acordat următoarele premii:

● **Premiul U.A.P. din România- *Marcel Lupșe* (Bistrița);**

● **Marele Premiu - *Mihai Chiuaru* (Bacău);**

● **Premiul pentru pictură - *Ștefan Potop* (Neamț)**

● **Premiul pentru sculptură - *Traian Moldovan* (Baia Mare);**

● **Premiul pentru grafică - *Mihai Voicu* (Iași) și *Dumitru Bostan* (Neamț);**

● **Premii speciale: pictură - *Ghiță Leonard*; sculptură - *Ilie Bostan*.**

Premiul special din partea U.A.P. Bistrița - *Dana Acea* (Timișoara); *George Romilă* (Neamț).

Dintre ceilalți 17 artiști, apreciați cu nominalizări ce au întrunit un punctaj extrem de apropiat de cel al premianților, sînt, din Neamț, următorii: Doru Ulian, Dinu Huminiuc, Gheorghe Vadana, Petre Petrescu, Grigore Agache, Constantin Filimon.

Tuturor, aprecierea publicului și felicitările noastre!

M.Z.

Gheorghe VADANA

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ - director general; Florin FLORESCU - *director fondator*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Gabriela GRIGORE.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, prof. dr. D. D. URSACHE, Carmen DASCĂLU *(secretar)*, *Dorian RADU - tehnoredactare, foto.*

Prețul: 1 LEU